

θ) Αποφασίζει για τη συμμετοχή του προσωπικού σε προγράμματα εκπαίδευσης ενημέρωσης ή επιμόρφωσης.

ι) Αποφασίζει τη σύσταση πάγιας προκαταβολής για μικροδαπάνες, το ύψος αυτής, τις πιστώσεις, εις βάρος των οποίων επιτρέπεται η πληρωμή δαπανών από αυτή ως και τον ορισμό του υπολόγου διαχειριστή της.

ια) Εγκρίνει κάθε είδους δαπάνη για τη διενέργεια διαγωνισμών για την προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και εκτέλεση έργων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, καθορίζοντας τους όρους και τις προϋποθέσεις των υποβαλλόμενων προσφορών. Δύναται, επίσης, σε εξαιρετικές περιπτώσεις να αναθέτει στον Πρόεδρο του Συμβουλίου Ασφάλισης τη διενέργεια διαγωνισμών για την προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών και εκτέλεση εργασιών μέχρι του ποσού που προβλέπεται για τους πρόχειρους διαγωνισμούς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

ιβ) Λποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά την εκτέλεση συμβάσεων προμηθειών και μισθώσεων ή την παράταση της ισχύος αυτών, τη χορήγηση προκαταβολών σε προμηθευτές, εφόσον προβλέπεται από τη σύμβαση, την κήρυξη προμηθευτών έκπτωτων και την κατάπτωση ή μη συμβατικών ρητρών, ως και την καταγγελία των σχετικών συμβάσεων.

ιγ) Αποφαίνεται επί ενστάσεων κατά πάσης φύσεως αποφάσεων της Τράπεζας της Ελλάδος ως φορέα ασφάλισης του προσωπικού της, εν όλω ή εν μέρει απορριπτικών.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ρυθμίζεται κάθε ζήτημα που τυχόν ανακύπτει κατά την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 65

Υπαγωγή εργαζομένων Γενικής Τράπεζας και Τομέα «TEAM-Ν.Π.Δ.Δ.» στο ΕΤΕΑΜ

1. α) Με την επιφύλαξη της περιπτωσης α της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του ν. 3371/2005, οι ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι επικουρικής σύνταξης του Ταμείου Αλληλοβοηθείας Προσωπικού Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος, υπάγονται υποχρεωτικά, από την πρώτη του μεθεπομένου μήνα από το μήνα δημοσίευσης του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ). Το χορηγούμενο σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 1 του Καταστατικού του ΤΑΠΓΤΕ εφάπαξ βοήθημα, διατηρείται και καταβάλλεται από το ΤΑΠΓΤΕ, το οποίο για το σκοπό αυτό δεν διαλύεται ούτε θίγεται η περιουσία του.

β) Εξαιρούνται από την υποχρεωτική υπαγωγή στο ΕΤΕΑΜ οι έμμισθοι δικηγόροι και μηχανικοί που υπηρετούν στη Γενική Τράπεζα, οι οποίοι λόγω της ιδιότητας τους έχουν ασφαλισθεί στους οικείους φορείς επικουρικής ασφάλισης, στους οποίους συνεχίζουν να ασφαλίζονται. Τα πρόσωπα αυτά με βάση το χρόνο ασφάλισής τους στο ΤΑΠΓΤΕ, δύνανται, εφόσον πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, να ασφαλισθούν προαιρετικά στο ΕΤΕΑΜ, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύμφωνα με τις ισχύουσες προϋποθέσεις του.

γ) Από της υπαγωγής των ανωτέρω προσώπων στο ΕΤΕΑΜ, η ασφαλιστική σχέση αυτών διέπεται από το σύνολο της νομοθεσίας του ΕΤΕΑΜ. Ο χρόνος ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί στο ΤΑΠΓΤΕ, συμπεριλαμβανομένου και αυτού που έχει αναγνωρισθεί ή προσμετρηθεί από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού του, θεωρείται χρόνος ασφάλισης του ΕΤΕΑΜ.

- δ) Αναγνωρίσεις χρόνων σύμφωνα με το άρθρο 18 του Καταστατικού του ΤΑΠΓΤΕ, οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί με την πλήρη εξόφληση του ποσού της εξαγοράς, συνεχίζονται στο ETEAM μέχρι την ολοκλήρωσή τους.
- ε) Από την πρώτη του επομένου μηνός από την υπαγωγή στο ETEAM, οι καταβαλλόμενες συντάξεις του Κλάδου επανυπολογίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν το ETEAM. Για τον επανυπολογισμό οι συνταξιούχοι κατατάσσονται στην ασφαλιστική κλάση, που προκύπτει από το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξής τους και του συνόλου του χρόνου ασφάλισής τους στο ΤΑΠΓΤΕ, αφαιρουμένων των πάσης φύσεως επιδομάτων Το ποσό της προκύπτουνσας σύνταξης, σύμφωνα με τα ανωτέρω, αποτελεί εφεξής την καταβαλλόμενη σύνταξη του ETEAM, η οποία διέπεται από τη νομοθεσία αυτού, μη εφαρμοζόμενων των διατάξεων του άρθρου 19 του ν. 2434/1996 (Α' 188), όπως έχει τροποποιηθεί με την παράγραφο 3 του άρθρου 22 του ν. 3232/2004 (Α' 48). Το ETEAM βαρύνεται εφεξής με την καταβολή των συντάξεων στους ανωτέρω συνταξιούχους, οι οποίες αυξάνονται σύμφωνα με τις αυξήσεις των συντάξεων του ETEAM.
- στ) Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από πρόταση του Δ.Σ. του ETEAM, δύναται να ρυθμίζεται κάθε ειδικό θέμα ή λεπτομέρεια που δεν καλύπτεται από τις ανωτέρω διατάξεις.
2. α) Ο Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (TEAM-N.Π.Δ.Δ.) του ΤΕΑΔΥ εντάσσεται στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ETEAM), από την 1^η του επόμενου μήνα μετά το μήνα δημοσίευσης του παρόντος νόμου.
- β) Οι ασφαλισμένοι του εντασσόμενου Τομέα καθίστανται ασφαλισμένοι του ETEAM και διέπονται, από την ένταξη και μετά, από τις καταστατικές διατάξεις του Ταμείου αυτού, καθώς και τις διατάξεις της γενικότερης νομοθεσίας, όπως αυτές εκάστοτε ισχύουν.
- γ) Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε στον ανωτέρω Τομέα καθώς και ο χρόνος που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ως συντάξιμος με βάση τις διατάξεις της νομοθεσίας του καθώς και της γενικότερης νομοθεσίας, λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του ETEAM.
- δ) Οι συνταξιούχοι του εντασσόμενου Τομέα μέχρι την ημερομηνία της ένταξης, καθίστανται συνταξιούχοι του ETEAM, το οποίο βαρύνεται εφεξής με την καταβολή των συντάξεων τους και διέπονται από τις διατάξεις της ισχύουνσας νομοθεσίας του.
- ε) Αιτήσεις συνταξιοδότησης που έχουν υποβληθεί στον Τομέα «TEAM-N.Π.Δ.Δ.» μέχρι την ημερομηνία της ένταξής του στο ETEAM και εκκρεμούν, κρίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουνσας, μέχρι την ημερομηνία αυτή, νομοθεσίας του.
- στ) Οι πόροι που προβλέπονται από την ισχύουνσα νομοθεσία υπέρ του εντασσόμενου Τομέα, το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού που προέρχεται από αυτόν καθώς και η κινητή περιουσία του, περιέρχονται από την ημερομηνία της ένταξής του στο ETEAM, ως καθολικού διαδόχου αυτού.
- ζ) Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ETEAM, ρυθμίζεται κάθε ειδικό θέμα ή λεπτομέρεια που προκύπτει κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.
- η) Οικονομικά ζητήματα μεταξύ του IKA-ETAM και του Τομέα «TEAM-N.Π.Δ.Δ.» του ΤΕΑΔΥ, τα οποία αφορούν χρονικές περιόδους πριν την ένταξή του στο ETEAM, διευθετούνται μεταξύ του IKA-ETAM και του ETEAM.
- θ) Εκκρεμείς δίκες με διάδικτο τον εντασσόμενο Τομέα του ΤΕΑΔΥ συνεχίζονται υπέρ ή κατά του ETEAM, χωρίς διακοπή.

Η περίπτωση β) της παραγράφου 1 και η παρ. 4 του άρθρου 84 του ν. 3655/2008 (58), του νόμου αυτού καταργούνται από τότε που ίσχυσαν.

Άρθρο 66 Ρυθμίσεις προσωπικού ΟΤΑ

1. Το μόνιμο προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) που απασχολείται στις αναφερόμενες στο άρθρο 4 του ν. 3660/2008 (Α' 78) εργασίες, το οποίο ασφαλίζεται για επικουρική σύνταξη στον Τομέα Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινωνικών Υπαλλήλων «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ υπόκειται, από το διορισμό ή τη μονιμοποίησή του στις ειδικότητες αυτές, στην καταβολή πρόσθετης ειδικής εισφοράς ποσοστού 2%, επιμεριζόμενη κατά ποσοστό 0,75% στον εργοδότη και 1,25% στον ασφαλισμένο επί του ποσού των ασφαλιστέων αποδοχών επί του οποίου υπολογίζονται οι εισφορές για κύρια σύνταξη (βασικός μισθός και επίδομα ειδικής απασχόλησης).

Το προσωπικό που έχει προσληφθεί ή διορισθεί ή μονιμοποιηθεί στις ανωτέρω ειδικότητες μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου αυτού αναδρομικά, ύστερα από αίτησή του, καταβάλλοντας την ανωτέρω πρόσθετη ειδική εισφορά επιμεριζόμενη κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο.

2. Το ανωτέρω προσωπικό, που συμπληρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης με τις διατάξεις περί βαρέων και ανθυγεινών επαγγελμάτων και συνταξιοδοτείται για κύρια σύνταξη από το Δημόσιο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3660/2008 (Α' 78), δικαιούται επικουρική σύνταξη από τον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ, εφόσον έχει συμπληρώσει τις ίδιες προϋποθέσεις που απαιτούνται κάθε φορά από το Δημόσιο. Ο απαιτούμενος χρόνος ασφάλισης συμπληρώνεται και με χρόνο από το Δημόσιο. Ο πραγματοποιήθηκε σε άλλο επικουρικό φορέα σε καθεστώς ΒΑΕ, ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε σε ασφαλισμένον χρόνος ασφάλισης διατάξεις.

Η συνταξιοδότηση πραγματοποιείται μετά από αναγνώριση και εξαγορά του ελάχιστου αριθμού ετών ασφάλισης στα βαρέα και ανθυγεινά επαγγέλματα που απαιτούνται κάθε φορά από το Δημόσιο για τη συνταξιοδότηση με τις προϋποθέσεις αυτές. Η αναγνώριση και εξαγορά πραγματοποιείται με την καταβολή από τον ασφαλισμένο του ποσοστού εισφοράς 2% επί του ποσού των ασφαλιστέων αποδοχών επί του οποίου υπολογίζονται οι εισφορές για την κύρια σύνταξη. Η εξόφληση του προκύπτοντος ποσού πραγματοποιείται, είτε εφάπαξ με έκπτωση 15%, είτε σε εξήντα (60) μηνιαίες ισόποσες άτοκες δόσεις. Σε περίπτωση συνταξιοδότησης καταβάλλεται το 1/3 του ποσού εφάπαξ και το υπόλοιπο εξοφλείται σε σαράντα (40) μηνιαίες δόσεις, το οποίο παρακρατείται κατά μήνα από τη σύνταξη του συνταξιούχου.

3. Δικαιώμα συνταξιοδότησης από τον Τομέα «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, έχουν και τα πρόσωπα τα οποία κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί από το Δημόσιο με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3660/2008.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΤΕΑΔΥ, οικονομική μελέτη και γνώμη του ΣΚΑ, ρυθμίζεται κάθε θέμα που κρίνεται απαραίτητο για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Αρθρο 67
Ασφάλιση συντακτών ηλεκτρονικών εφημερίδων

1. Στην ασφάλιση του Τομέα Σύνταξης Προσωπικού Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης και του Λογαριασμού Ανεργίας Προσωπικού Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης των οικείων κλάδων του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης υπάγεται υποχρεωτικά το προσωπικό που απασχολείται με μία από τις ειδικότητες όπως αντές ορίζονται στις παρ. 6 και 7 του άρθρου 5 του π.δ. 284/1974 (Α' 101)_κατά κύριο επάγγελμα με σχέση εξαρτημένης εργασίας με μισθό, σε σελίδα ή πύλη του διαδικτύου που διατηρούν οι ημερήσιες εφημερίδες που εκδίδονται στους νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης καθώς και σε επιχειρήσεις οι οποίες εδρεύουν στην Ελλάδα και έχουν ως αποκλειστική δραστηριότητα την παροχή, μέσω διαδικτύου, οπτικοακουστικού περιεχομένου, εφόσον το περιεχόμενο αυτό έχει ενημερωτικό χαρακτήρα, είναι πρωτογενές, παρέχεται σε καθημερινή βάση και συνεχή ροή και περιλαμβάνει ειδήσεις, πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά, πολιτιστικά, αθλητικά γεγονότα, εκδηλώσεις, καθώς και άρθρα σχόλια, συνεντεύξεις ή συζητήσεις για τα θέματα αυτά.

Οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του π.δ 284/1974 (101 A) εφαρμόζονται και στα πρόσωπα της παραγράφου αυτής.

Για την ασφάλιση των παραπάνω εργαζομένων στον Τομέα Σύνταξης Προσωπικού Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά 7,5% και εισφορά ασφαλισμένου 8,5% και στον Λογαριασμό Ανεργίας Προσωπικού Ημερήσιων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά 2%. Οι εισφορές αυτές υπολογίζονται στο σύνολο των αποδοχών που λαμβάνουν οι ασφαλισμένοι από τη συγκεκριμένη απασχόλησή τους και σε καμιά περίπτωση σε αποδοχές κατώτερες αυτών που προβλέπονται κάθε φορά από τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που υπογράφεται μεταξύ Ε.Ι.Η.Ε.Α και Ε.Σ.Η.Ε.Α. για τους συντάκτες και από τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας μεταξύ Ε.Π.Η.Ε.Α. και Ε.Ι.Η.Ε.Α. για το προσωπικό.

2. Διαφημίσεις ή με πληρωμή δημοσιεύματα που προβάλλονται ή καταχωρούνται στην ηλεκτρονική σελίδα ή πύλη του διαδικτύου που διατηρούν οι αναφερόμενες στην προηγούμενη παράγραφο επιχειρήσεις, υπόκεινται στην επιβάρυνση αγγελιοσήμου, στο ίδιο ποσοστό που προβλέπεται κάθε φορά για τους τηλεοπτικούς σταθμούς, το οποίο κατανέμεται στους φορείς και κατά την ίδια αναλογία που καθορίζονται από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν.1866/99 (222 A), της παραγράφου 1^α του άρθρου 14 του ν.1989/91(Α' 192) και της παραγράφου 5 του άρθρου 11 του ν.3021/2002 (Α' 143).

Το αγγελιόσημο βαρύνει άμεσα τον διαφημιζόμενο ή τον διαφημιστή που μεσολαβεί κατ'εντολή του διαφημιζόμενου και κατατίθεται από τους υπόχρεους σε λογαριασμό με τίτλο «Ειδικός Λογαριασμός Αγγελιοσήμου Διαδικτύου» που τηρείται στην ίδια Τράπεζα στην οποία κατατίθεται το αγγελιόσημο και των άλλων μέσων ενημέρωσης .

3. Οι διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 2429/1996 (155^A) και της αριθ.1086567/40/T και ΕΦ/29-7-1996 (Β 689) απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης έχουν ανάλογη εφαρμογή στις επιχειρήσεις της παραγράφου 1.

Άρθρο 68
Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών

1. Όταν το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ν.π.δ.δ), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ο.τ.α), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημοσίου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, αναθέτουν ή προκηρύσσουν διαγωνισμό για παροχή υπηρεσιών καθαρισμού ή φύλαξης, οφείλουν να ζητούν από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών ή φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέροιν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής:

- α) Τον αριθμό των εργαζομένων
 - β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας
 - γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι
 - δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων
 - ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά
 - στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων.
- Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών ή φύλαξης (εργολάβοι) πρέπει, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Επιπροσθέτως, οφείλουν να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι.

2. Στη σύμβαση που συνάπτουν οι υπηρεσίες, οι φορείς και οι οργανισμοί της παραγράφου 1 με τους εργολάβους, περιλαμβάνονται τα στοιχεία α έως στης προηγουμένης παραγράφου καθώς και ειδικός όρος για την εφαρμογή των διατάξεων της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας περί υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων και πρόληψης του επαγγελματικού κινδύνου. Όταν δεν αναγράφονται τα ανωτέρω στοιχεία και όροι, η σύμβαση ακυρώνεται και απορρίπτεται η δαπάνη πληρωμής.

3. Εργολάβος που αναθέτει την εκτέλεση του έργου ή μέρος του έργου σε υπεργολάβο, υποχρεούται άμεσα να ενημερώνει εγγράφως τον αποδέκτη των υπηρεσιών. Ο εργολάβος και ο υπεργολάβος ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έναντι των εργαζομένων για την καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών.

4. Όταν οι υπηρεσίες ή οι επιτροπές παρακολούθησης καλής εκτέλεσης του έργου του αποδέκτη των υπηρεσιών, διαπιστώνουν παραβάσεις των όρων του παρόντος άρθρου κατά τη διάρκεια υλοποίησης του έργου, η σύμβαση καταγγέλλεται. Όταν οι παραβάσεις διαπιστώνονται κατά την παραλαβή του έργου, τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση δεν ικανοποιούνται, καταβάλλονται, όμως, από τον αποδέκτη των υπηρεσιών οι αποδοχές στους εργαζόμενους και αποδίδονται οι ασφαλιστικές τους εισφορές.

5. Στις επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα που απασχολούν πάνω από πενήντα άτομα και υποχρεούνται από την κείμενη νομοθεσία, τον οργανισμό ή τον κανονισμό τους να προβαίνουν σε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος με διακήρυξη, εφαρμόζονται οι προηγούμενες παράγραφοι. Όταν δεν έχουν τέτοια υποχρέωση και συνάπτουν

~~Σύμβαση εργολαβίας του περιεχομένου της παραγράφου 1, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου.~~

6. Όταν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) και του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ διαπιστώνουν παραβάσεις που αφορούν την αδήλωτη εργασία, την παράνομη απασχόληση αλλοδαπών ή παραβάσεις της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας, ενημερώνουν εγγράφως τον αποδέκτη των υπηρεσιών. Επίσης, τον ενημερώνουν εγγράφως για τις πράξεις επιβολής προστίμου που αφορούν τις ανωτέρω διαπιστωθείσες παραβάσεις. Για τους φορείς της παραγράφου 1, η επιβολή δεύτερης κύρωσης στον εργολάβο από τα ίδια όργανα θεωρείται υποτροπή και οδηγεί υποχρεωτικά α) στην καταγγελία της σύμβασης και β) επιφέρει, από τον χρόνο επιβολής της δεύτερης κύρωσης, τον αποκλεισμό του εν λόγω εργολάβου από δημόσιους διαγωνισμούς για τρία (3) χρόνια.

7. Ο εργολάβος υποχρεούται να εφοδιάζει τους εργαζόμενους με αντίγραφο της κατάστασης προσωπικού ή απόσπασμα αυτής όταν απασχολούνται εκτός της έδρας της επιχείρησης.

Άρθρο 69 **Παροχές ασθένειας ανέργων ελευθέρων επαγγελματιών και εφαρμογή προγραμάτων κοινωνικού τουρισμού**

1. Στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) συστήνεται λογαριασμός με τίτλο «Ειδικός Λογαριασμός Επαγγελματιών (Ε.Λ.Ε.)» με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Σκοπός του λογαριασμού αυτού είναι η κάλυψη δαπανών για ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη των ελεύθερων επαγγελματιών, μετά τη διακοπή του επαγγέλματός τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 8 του άρθρου δεύτερου του ν.3845/2010 (Α 65). Πόροι του λογαριασμού είναι το 60% της μηνιαίας ατομικής εισφοράς των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος, οι τόκοι των κεφαλαίων του λογαριασμού και κάθε παροχή από χαριστική αιτία.

2. Στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.) συστήνεται λογαριασμός με τίτλο «Ειδικός Λογαριασμός Επαγγελματικής Εστίας (Ε.Λ.Ε.Ε.)» με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Πόροι του λογαριασμού είναι το 40% της μηνιαίας ατομικής εισφοράς των ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος, μέρος της εισφοράς συνταξιούχων της παραγράφου 6 του παρόντος, οι τόκοι των κεφαλαίων του λογαριασμού και κάθε παροχή από χαριστική αιτία. Ο σκοπός του λογαριασμού αυτού είναι η οργάνωση και η εφαρμογή προγραμάτων κοινωνικού τουρισμού, διακοπών και εκδρομών. Δικαιούχοι των παροχών του λογαριασμού είναι οι ασφαλισμένοι του Οργανισμού Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), οι οποίοι είναι ταμειακά ενήμεροι κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για συμμετοχή στις παροχές, οι συνταξιούχοι του οργανισμού, καθώς και τα μέλη οικογενείας ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ο.Ε.Ε καθορίζεται για κάθε έτος ο αριθμός των δικαιούχων που εντάσσονται στα προγράμματα και στις παροχές, οι προϋποθέσεις, τα κριτήρια επιλογής

τους καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίηση των σκοπών της παρούσης παραγράφου.

3. Για την κάλυψη των παραπάνω παροχών, θεσπίζεται ατομική μηνιαία εισφορά ασφαλισμένων του ΟΑΕΕ ύψους πέντε (5) ευρώ, η οποία συνεισπράττεται με τις τακτικές εισφορές του Οργανισμού, κατανέμεται σε ποσοστό 60% υπέρ του Ε.Λ.Ε. και 40% υπέρ του ΕΛ.Ε.Ε. και αποδίδεται σε αυτούς μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Ε. ανά τετράμηνο με την ολοκλήρωση της είσπραξης της εισφοράς κάθε δεύτερου διμήνου του οργανισμού αυτού.

4. Τα της λογιστικής οργάνωσης, διαχείρισης, κατάρτισης ισοζυγίων, προϋπολογισμών, ισολογισμών, απολογισμών, διενέργειας προμηθειών αγαθών και υπηρεσιών αναγκαίων για τη λειτουργία των λογαριασμών των παρ. 1 και 2 του παρόντος, διέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τον Ο.Α.Ε.Δ. και τον Ο.Ε.Ε. αντίστοιχα.

5. Θεσπίζεται μηνιαία εισφορά ένα (1) ευρώ, η οποία παρακρατείται από τις καταβαλλόμενες από τον ΟΑΕΕ συντάξεις δώδεκα (12) μηνών και αποδίδεται στον Ειδικό Λογαριασμό Επαγγελματικής Εστίας (Ε.Λ.Ε.Ε.), με σκοπό τη συμμετοχή των συνταξιούχων του Οργανισμού στα προγράμματα κοινωνικού τουρισμού, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, καθώς και την οικονομική ενίσχυση της Ομοσπονδίας και των Σωματείων Συνταξιούχων του ΟΑΕΕ. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται ο τρόπος διάθεσης της εισφοράς αυτής καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσης παραγράφου.

Άρθρο 70

Μεικτά κλιμάκια ελέγχου χημικών του Γενικού Χημείου του Κράτους και των Τεχνικών Υγειονομικών Επιθεωρητών του ΣΕΠΕ

1. Οι έλεγχοι που διενεργούνται στις επιχειρήσεις και γενικότερα στους χώρους εργασίας, τόσο από τους υπαλλήλους (χημικούς και χημικούς μηχανικούς) του Γενικού Χημείου του Κράτους (ΓΧΚ), σύμφωνα με την ΥΑ 450/2008 (Β' 2553), όσο και από τους Τεχνικούς και Υγειονομικούς Επιθεωρητές Εργασίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ), σύμφωνα με το ν. 2639/1998 (Α' 205), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, δύνανται να διενεργούνται και από μεικτά κλιμάκια ελέγχου, αποτελούμενα από υπαλλήλους και των δύο παραπάνω Υπηρεσιών.

2. Ο σχεδιασμός, προγραμματισμός, συντονισμός και η συγκρότηση των παραπάνω μεικτών κλιμακίων ελέγχου γίνεται με τη συνεργασία των Προϊσταμένων των Περιφερειακών Χημικών Υπηρεσιών (ΧΥ) του ΓΧΚ αφενός και των Προϊσταμένων των Κέντρων Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου (ΚΕΠΕΚ) του ΣΕΠΕ αφετέρου, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους.

3. Μετά την περάτωση του κοινού ελέγχου, οι υπάλληλοι του ΓΧΚ και οι Τεχνικοί και Υγειονομικοί Επιθεωρητές Εργασίας του ΣΕΠΕ προβαίνουν αυτοτελώς σε όλες τις νόμιμες ενέργειες, όπως αυτές προβλέπονται από τις αρμοδιότητες της κάθε υπηρεσίας.

Άρθρο 71

Ρυθμίσεις για το προσωπικό της εταιρείας Ολυμπιακό Χωριό 2004 Α.Ε.

1. Το προσωπικό που υπηρετεί με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου στην εταιρεία με την επωνυμία Ολυμπιακό Χωριό 2004 Α.Ε. κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, μπορεί να μεταφέρεται με αίτησή του, που υποβάλλεται εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, σε Υπηρεσίες του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) ή Οργανισμών ή Εταιριών που υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και να κατατάσσεται σε αντίστοιχες κενές θέσεις με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου υπό τον όρο ότι έχει τα προσόντα που προβλέπονται για τις θέσεις αυτές και με τις αποδοχές και τους όρους απασχόλησης που προβλέπονται για τις θέσεις αυτές. Αν δεν υπάρχουν κενές θέσεις, η κατάταξη γίνεται σε θέσεις με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, αντίστοιχης βαθμίδας, οι οποίες συστήνονται αυτοδικαίως με απόφαση του αρμοδίου Υπουργού κατά ειδικότητα και αριθμό ίσο με τον αριθμό των προσώπων που θα καταταγούν σε αυτές. Στο μεταφερόμενο προσωπικό ουδεμία αποζημιώση οφείλεται από οποιαδήποτε αιτία. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία κατανομής των κενών θέσεων, των θέσεων που συστήνονται καθώς και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος.

2. Στην ρύθμιση αυτή δεν περιλαμβάνονται: α) το προσωπικό που τελεί υπό σχέση έμμισθης εντολής, το οποίο μετά τη λύση της εταιρείας απολύνεται με καταβολή των τυχόν προβλεπομένων από το νόμο αποζημιώσεων και β) το προσωπικό που υπηρετεί με απόσπαση στην εταιρεία, το οποίο μετά τη λύση της εταιρείας, επανέρχεται στις οργανικές θέσεις που κατείχε.

3. Μετά τη λύση της εταιρείας και τη θέση της σε εκκαθάριση, περιορισμένος αριθμός μελών του προσωπικού και πάντως όχι περισσότερων των δέκα (10) ατόμων των παρ. 1 και 2 του παρόντος, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της εταιρείας και όστερα από πρόταση των εκκαθαριστών, μπορεί να μείνει στη διάθεση των εκκαθαριστών για όσο διάστημα διαρκεί η εκκαθάριση ή να απασχοληθεί με διαφορετικούς όρους, αποκλειστικά για τις ανάγκες της εκκαθάρισης.

4. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 1 του ν. 2819/2000 (Α' 84) καταργείται.

Άρθρο 72

Αμοιβή εμπειρογνωμόνων και αξιολογητών που συμμετέχουν σε επιτροπές και ομάδες εργασίας των διαγωνισμών του ΕΣΠΑ

Η περίπτωση γ της παραγράφου 8 του άρθρου 19 του ν. 3614/2007 (Α' 267) αντικαθίστανται ως εξής :

«(γ) το είδος των αμειβόμενων επιτροπών ή ομάδων εργασίας, το πλαίσιο και τα ανώτατα όρια της αποζημιώσης των μελών των ως άνω επιτροπών ή ομάδων εργασίας, των εμπειρογνωμόνων και των αξιολογητών. Μέχρι την έκδοση της κοινής Υπουργικής Απόφασης του πρώτου εδαφίου, ο καθορισμός της

αποζημίωσης των αξιολογητών στο πλαίσιο των συγχρηματοδοτούμενων δράσεων του ΕΣΠΑ θα γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 3205/2003 (Α' 297), αναδρομικά από την έναρξη υλοποίησης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΕΣΠΑ και κατά παρέκκλιση του άρθρου 40 του ν. 849/1978 (Α' 232). Τυχόν πρόσθετες αμοιβές, που καταβάλλονται σε στελέχη των ειδικών υπηρεσιών λόγω συμμετοχής τους σε επιτροπές ή ομάδες εργασίας, δεν δύναται να υπερβαίνουν επησίως το ένα όγδοο (1/8) των αποδοχών του προηγούμενου έτους».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 73

Διαδικασία Προσφυγής στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας

Το άρθρο 16 του ν.1876/1990 (Α' 27) αντικαθίσταται ως εξής:

« Διαιτησία

1. Προσφυγή στη διαιτησία μπορεί να γίνεται:

- α) Σε οποιοδήποτε στάδιο των διαπραγματεύσεων με κοινή συμφωνία των μερών.
- β) Μονομερώς από οποιοδήποτε μέρος, εφόσον το άλλο αρνήθηκε τη μεσολάβηση.
- γ) Μονομερώς από συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων, εφόσον αποδέχονται την πρόταση του μεσολαβητή που απορρίπτει ο εργοδότης και δεν αφορά πρόταση για κλαδική, επιχειρησιακή ή ομοιοεπαγγελματική σύμβαση εργασίας.
- 2. Η απόφαση του διαιτητή εξομοιώνεται με συλλογική σύμβαση εργασίας και ισχύει από την επομένη της υποβολής της αίτησης για μεσολάβηση.
- 3. Ο διαιτητής επιλέγεται με κοινή συμφωνία των μερών από τον ειδικό κατάλογο διαιτητών και, σε περίπτωση ασυμφωνίας, με κλίρωση και οφείλει να αναλάβει τα καθήκοντα του εντός πέντε (5) ημερών το αργότερο.
- 4. Ο διαιτητής μελετά όλα τα στοιχεία και πορίσματα που συγκεντρώθηκαν στο στάδιο της μεσολάβησης ή που συγκεντρώνονται κατά τη φάση της διαιτησίας εάν δεν προηγήθηκε μεσολάβηση και έχει τα ίδια δικαιώματα με το μεσολαβητή.
- 5. Η διαιτητική απόφαση εκδίδεται σε δέκα (10) ημέρες από την ανάληψη των καθηκόντων του διαιτητή, αν προηγήθηκε μεσολάβηση, και σε διάστημα τριάντα (30) ημερών αν δεν προηγήθηκε.»

Άρθρο 74

Εκλογή Μεσολαβητών-Διαιτητών

Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 17 του ν.1876/1990 (Α' 27) αντικαθίσταται ως εξής:

« 2. Συστήνονται ξεχωριστά σώματα μεσολαβητών και διαιτητών. Το κάθε ένα από τα σώματα αυτά αποτελείται κατά μέγιστο αριθμό από δέκαπέντε (15) τακτικά μέλη και από πέντε (5) αναπληρωματικά μέλη.

Οι Διαιτητές και οι μεσολαβητές ασκούν δημόσιο λειτούργημα χωρίς να έχουν την ιδιότητα του δημόσιου υπαλλήλου και απολαμβάνουν πλήρους ανεξαρτησίας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, τα οποία οφείλουν να εκτελούν με αντικειμενικότητα.

Στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας (ΟΜΕΔ) προσλαμβάνονται με τριετή θητεία που είναι ανανεώσιμη.

Οι υποψήφιοι μεσολαβητές και διαιτητές πρέπει:

α)Να έχουν συμπληρώσει το 30^ο έτος της ηλικίας τους.

β)Να έχουν πτυχίο Α.Ε.Ι. νομικών ή οικονομικών επιστημών ή συναφών σπουδών.

γ)Να έχουν αποδεδειγμένη εμπειρία σε θέματα εργασιακών σχέσεων.

Προτιμώνται όσοι από τους υποψηφίους έχουν μεταπτυχιακούς τίτλους σπουδών και σχετικές δημοσιεύσεις ιδίως σε θέματα εργασιακών σχέσεων.

Το διοικητικό συμβούλιο του ΟΜΕΔ μπορεί με κανονισμό να καθορίσει επί πλέον προσόντα από όσα αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΜΕΔ με πράξη του προβαίνει σε δημόσια προκήρυξη των ανωτέρω θέσεων.

Οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν βιογραφικό σημείωμα, τους τίτλους σπουδών, τις σχετικές δημοσιεύσεις και ό,τι άλλο καθορίζεται με την προκήρυξη στις υπηρεσίες του ΟΜΕΔ.

Η επιλογή των μεσολαβητών και των διαιτητών γίνεται με ομόφωνη γνώμη των Προέδρων της ΓΣΕΕ, του ΣΕΒ, της ΓΣΕΒΕΕ, και της ΕΣΕΕ, ή των από αυτούς οριζομένων, νόμιμων αντικαταστατών τους.

Ο πίνακας των ορισθέντων ως μεσολαβητών και διαιτητών υποβάλλεται στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΜΕΔ, το οποίο προβαίνει στο διορισμό τους.

Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και στην περίπτωση ανανέωσης της θητείας των μεσολαβητών ή των διαιτητών.

3. Με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφαλισης έπειτα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΜΕΔ ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια εφαρμογής της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. »

Άρθρο 75 Ρύθμιση θεμάτων εργασιακών σχέσεων

1. Τα όρια, των εδαφίων α και β της παραγράφου 2 του ν.1387/83 (Α'110), πέρα από τα οποία οι απολύσεις θεωρούνται ομαδικές, καθορίζονται ως εξής:

α) Μέχρι έξι (6) εργαζόμενους για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν είκοσι (20) έως εκατόν πενήντα (150) εργαζόμενους.

β) Ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) του προσωπικού και μέχρι τριάντα (30) εργαζόμενους για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, που απασχολούν πάνω από εκατόν πενήντα (150) εργαζόμενους.

2. Σύμβαση μισθωτού με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, διάρκειας πέραν των δύο μηνών, δύναται να καταγγελθεί κατόπιν προηγούμενης έγγραφης προειδοποίησης του εργοδότη, ως εξής:

α) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δύο (2) μήνες έως δύο (2) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση ενός (1) μηνός πριν την απόλυτη.

β) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δύο (2) χρόνια συμπληρωμένα έως πέντε (5) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση δύο (2) μηνών πριν την απόλυτη.

γ. Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από πέντε (5) χρόνια συμπληρωμένα έως δέκα (10) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση τριών (3) μηνών πριν την απόλυτη.

- δ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δέκα (10) χρόνια συμπληρωμένα έως δεκαπέντε (15) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση τεσσάρων (4) μηνών πριν την απόλυτη
- ε) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δεκαπέντε (15) χρόνια συμπληρωμένα έως είκοσι (20), απαιτείται προειδοποίηση πέντε (5) μηνών πριν τη λύση της σύμβασης ή της σχέσης εργασίας.
- στ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από είκοσι (20) χρόνια συμπληρωμένα και άνω, απαιτείται προειδοποίηση εξ (6) μηνών πριν τη λύση της σύμβασης ή της σχέσης εργασίας.

Εργοδότης ο οποίος δεν κάνει χρήση της δυνατότητας έγγραφης προειδοποίησης καταβάλλει στον απολινόμενο την αποζημίωση που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις των νόμων 2112/1920 (Α' 67) και 3198/1955 (Α' 98).

Εργοδότης που προειδοποιεί εγγράφως τον εργαζόμενο κατά τα ανωτέρω, καταβάλλει στον απολινόμενο την αποζημίωση, που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας για τα χρόνια εργασίας που έχει συμπληρώσει ο απολινόμενος, σε περίπτωση καταγγελίας κατόπιν προειδοποίησης.

3. Όταν η αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σύμβασης εργασίας υπερβαίνει τις αποδοχές δύο (2) μηνών, ο εργοδότης υποχρεούται να καταβάλει κατά την απόλυτη μέρος της αποζημίωσης που αντιστοιχεί στις αποδοχές δύο μηνών. Το υπόλοιπο ποσό καταβάλλεται σε διμηνιαίες δόσεις, κάθε μία από τις οποίες δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τις αποδοχές δύο μηνών, εκτός και αν το ποσό που υπολείπεται για την εξόφληση του συνόλου της αποζημιώσεως είναι μικρότερο. Η πρώτη δόση καταβάλλεται την επομένη της συμπλήρωσης διμήνου από την απόλυτη. Κάθε άλλη ρύθμιση που είναι αντίθετη με την παρούσα καταργείται.

4. Εργαζόμενοι ηλικίας 55 έως 64 ετών των οποίων η σύμβαση εργασίας καταγγέλλεται, ανεξάρτητα αν πρόκειται για ομαδικές ή μεμονωμένες απολύσεις, εφόσον παραμένουν άνεργοι, έχουν το δικαίωμα της αυτασφάλισης, η οποία ασκείται εντός διμήνου από την καταγγελία, στην οποία υποχρεούται ο εργοδότης που τους απέλυσε να συμμετέχει με:

- α) Το πενήντα τοις εκατό (50%) του κόστους της αυτασφάλισης για ασφαλισμένους ηλικίας 55 ετών έως 60 ετών και για χρονικό διάστημα μέχρι τρία (3) χρόνια.
- β) Το ογδόντα τοις εκατό (80%) του κόστους της αυτασφάλισης για ασφαλισμένους 60 ετών συμπληρωμένων έως 64 ετών και για χρονικό διάστημα μέχρι τρία (3) χρόνια.

5. Με σκοπό την κάλυψη του λοιπού κόστους αυτασφάλισης των ασφαλισμένων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου ο ΟΑΕΔ μπορεί να καταρτίζει και να υλοποιεί ειδικά προγράμματα οικονομικής ενίσχυσης, με τα οποία θα προβλέπεται:

α. Η ανάληψη του υπολειπόμενου κόστους αυτασφάλισης, για όσο χρόνο υφίσταται υποχρέωση καταβολής από τον εργοδότη και για ποσοστό 50% ή 20% του κόστους αυτασφάλισης.

β. Η ένταξη του συνόλου αυτής της κατηγορίας των απολυομένων στα προγράμματα εργασίας των μακροχρόνια ανέργων ηλικίας 55 έως 64 ετών για εργασία στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός ορίζεται από το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (Α' 101) κατά παρέκκλιση του άρθρου 1 του ν. 3812/2009 (Α' 234).

Η δαπάνη για τα ανωτέρω προγράμματα βαρύνει τον κλάδο ΛΑΕΚ.

(Signature)

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης του ΛΑΕΚ, που εγκρίνεται από το Δ.Σ. του ΟΑΕΔ, ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η δυνατότητα επιμήκυνσης σε εξαιρετικές περιπτώσεις του χρόνου της τριετούς κάλυψης των δαπανών αυτασφάλισης με πόρους του ΛΑΕΚ, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

6. Με σκοπό τη διατήρηση των θέσεων εργασίας των εργαζομένων ηλικίας 55 έως 64 ετών, ο ΟΑΕΔ μπορεί να καταρτίζει προγράμματα σύμφωνα με το άρθρο 18 του ν.3833/2010 (Α' 40) και των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

7. Στις περιπτώσεις των εδαφίων α και β της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, ο αριθμός των απολυομένων ηλικίας 55 έως 64 ετών, δεν μπορεί να υπερβαίνει το δέκα τοις εκατό (10%) των συνολικού αριθμού των απολυομένων. Τυχόν κλάσμα στρογγυλοποιείται στον πλησιέστερο ακέραιο.

8. Οι εργοδότες που προσλαμβάνουν νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας ηλικίας κάτω των 25 ετών και τους αμείβουν με το ογδόντα τέσσερα τοις εκατό (84%) του κατώτατου βασικού μισθού ή ημερομισθίου όπως αυτό ορίζεται κάθε φορά από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, αυτοδικαίως εντάσσονται σε πρόγραμμα του ΟΑΕΔ για την επιχορήγηση των ασφαλιστικών εισφορών που βαρύνουν τους ως άνω νεοπροσλαμβανόμενους και αφορούν σε όλους τους κλάδους κύριας ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στην επικουρική ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ ή άλλων επικουρικών ταμείων καθώς και στις ασφαλιστικές εισφορές που το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εισπράττει ή συνεισπράττει υπέρ Φορέων και Κλάδων Κοινωνικής Ασφάλισης, υπό τον όρο ότι οι εργοδότες θα καταβάλλουν στους νεοπροσλαμβανόμενους, ως μέρος των καθαρών αποδοχών τους, ποσό αντίστοιχο με εκείνο που ο ΟΑΕΔ αναλαμβάνει να καταβάλει στους ανωτέρω ασφαλιστικούς φορείς, προκειμένου να καλύψει τις ασφαλιστικές εισφορές που βαρύνουν τους νεοπροσλαμβανόμενους.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του ΔΣ του ΟΑΕΔ, ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διάρκεια και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

9. Μεταξύ εργοδοτών και ατόμων που έχουν συμπληρώσει το 15^ο έτος έως και το 18^ο έτος της ηλικίας τους, δύνανται να καταρτίζονται ειδικές συμβάσεις μαθητείας, μέχρι ενός (1) έτους, με σκοπό την απόκτηση δεξιοτήτων. Οι εν λόγω μαθητευόμενοι λαμβάνουν το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του κατώτατου ημερομισθίου ή μισθού της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε) και ασφαλίζονται στον κλάδο ασφαλιστικής ασθενείας σε είδος και ένα τοις εκατό (1%) κατά του κινδύνου ατυχήματος. Για τους έχοντες συμπληρώσει το 16^ο έτος ηλικίας η μαθητεία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις οκτώ (8) ώρες την ημέρα και τις σαράντα (40) ώρες την εβδομάδα. Όσοι δεν έχουν συμπληρώσει το 16^ο έτος της ηλικίας τους, καθώς και όσοι φοιτούν σε γυμνάσια, λύκεια κάθε τύπου ή τεχνικές επαγγελματικές σχολές δημόσιες ή ιδιωτικές αναγνωρισμένες από το κράτος, δεν μπορεί να μαθητεύουν περισσότερο από έξι (6) ώρες την ημέρα και τριάντα (30) ώρες την εβδομάδα. Απαγορεύεται η μαθητεία να πραγματοποιείται από την 22^a ώρα μ.μ. έως και την 6^η π.μ. της επομένης ημέρας. Τα άτομα αυτά, με εξαίρεση τις διατάξεις για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων, δεν υπόκεινται στις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

- [Handwritten signature]*
4. Οι διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 6 του ν. 3586/2007 (Α' 151) καταργούνται και η παράγραφος 9 αναριθμείται σε 8.
 5. Οι διατάξεις των άρθρων 12, 18 και 20 του ν. 3586/2007 (Α' 151) καταργούνται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.
 6. Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης α και του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης β της παρ. 3, των παραγράφων 4, 5 και της περίπτωσης α της παραγράφου 7 του άρθρου 144 του ν.3655/2008 καταργούνται.
 7. Οι διατάξεις των παραγράφων 10 και 11 του άρθρου 1 και του β' εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.3232/2004 (Α' 48) καταργούνται.
 8. Κάθε διάταξη αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται.

Άρθρο 77
ΈΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από την ημερομηνία της δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
I. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
E. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
Α. ΚΑΤΣΕΛΗ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΚΤΥΩΝ
Δ. ΡΕΠΠΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

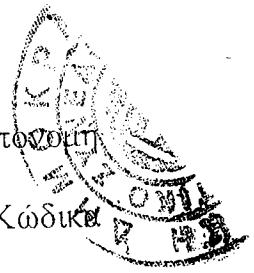
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
M. ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ
K. ΜΠΑΤΖΕΛΗ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
X. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
M. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Ακολούθησε διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών του Σώματος κατά την οποία διατυπώθηκε ομόφωνα η άποψη της Ολομέλειας ότι, με την παρ. 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος καθιερώνεται η αρχή της ειδικότητας των συνταξιοδοτικών νομοσχεδίων, με συνέπεια τα νομοσχέδια που αποστέλλονται

για γνωμοδότηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο και αναφέρονται στην αποχώρηση
σύνταξης και τις προϋποθέσεις της, των υπαγομένων στις διατάξεις του Κώδικα
Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007) τακτικών υπαλλήλων
και λειτουργών του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., καθώς και των
Στρατιωτικών γενικά, πρέπει να είναι ειδικά ή τουλάχιστον οι συνταξιοδοτικές
διατάξεις που αφορούν τους ανωτέρω, να περιλαμβάνονται σε ειδικό κεφάλαιο
του νομοσχεδίου και όχι να είναι διάσπαρτες μέσα σ' αυτό, άλλως παραβιάζεται
η ως άνω αρχή του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος.

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Γεώργιος
Σχοινιωτάκης, διατύπωσε την, επί των ως άνω διατάξεων του νομοσχεδίου,
έγγραφη γνώμη του ως ακολούθως :

«I. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

α) Το δύλημμα που τίθεται με τα μέτρα που λαμβάνονται με το νέο
ασφαλιστικό σύστημα (Ν.Α.Σ.) επί του οποίου καλείστε να γνωμοδοτήσετε είναι
αν θα επιτραπεί ή θα αποτραπεί η προ των θυρών διαφαινόμενη ανικανότητα
ικανοποίησης των απαιτήσεων των ασφαλισμένων που επί σειράν ετών
καταβάλουν τις εισφορές τους στα οικεία ασφαλιστικά ταμεία για να μπορέσουν
την κρίσιμη στιγμή της συνταξιοδότησής τους (άμεσα και έμμεσα δικαιούχοι)
ν'αντιμετωπίσουν με αξιοπρέπεια τις άμεσες ανάγκες της υπόλοιπης ζωής τους ή
θα υποχρεωθούν να διαβιούν μέσα στην πείνα και τη δυστυχία, ιδίως οι
μικροσυνταξιούχοι των 1.000 € και κάτω.

Α
Με την πρώτη ματιά στο κείμενο του νέου ασφαλιστικού συστήματος και των συναφών διατάξεων δίδεται η αίσθηση της σαφούς διάκρισης της εν γένει σύνταξης σε δυο μορφές σύνταξης. Η πρώτη μορφή είναι προνοιακού περιεχομένου, που αποδεικνύει την μέριμνα της Πολιτείας για ορισμένες κατηγορίες πολιτών της που δεν κατόρθωσαν να επιτύχουν θεμελίωση ανταποδοτικής, ανάλογα με το ύψος των αποδοχών και κατά συνέπεια το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών, σύνταξης ή είναι παντελώς ανασφάλιστοι. Είναι μια κρατική μέριμνα κοινωνικής αλληλεγγύης απολύτως επιβεβλημένη που αποδεικνύει, ότι η Πολιτεία ακόμη και στις κρισιμότατες οικονομικές συγκυρίες που ευρίσκεται δεν λησμονεί την επιβεβλημένη στην πράξη αρχή του κράτους προνοίας. Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση «οι οικονομικώς αδύναμοι απαλλάσσονται από τη συμμετοχή στα βάρη του συστήματος ενώ στους ατυχείς κι' ανήπορους επιδεικνύεται η οφειλόμενη κοινωνική αλληλεγγύη. Οι συνταγματικές εγγυήσεις τηρούνται πλήρως και η αλληλεγγύη των γενεών εκφράζεται με σαφείς και συγκεκριμένες ρυθμίσεις».

Όταν ο αρμόδιος Υπουργός είναι ευαίσθητος σε θέματα προνοίας για τους φτωχούς και δυστυχισμένους συνανθρώπους μας, δεν μπορεί παρά η ως άνω περικοπή της αιτιολογικής έκθεσης του κυρίου Ανδρέα Λοβέρδου ν' αποδεικνύει το έντονο ενδιαφέρον του και τον βαθύ προβληματισμό του για τις συνέπειες των όντως σκληρών ασφαλιστικών μέτρων του Ν.Α.Σ., που υιοθετεί σε βάρος ιδίως των μικροσυνταξιούχων και μικρομισθωτών. Ως προς τους εν λόγω συνταξιούχους και μισθωτούς (κάτω των 1.000 €) το ερώτημα που πλανάται είναι, τηρούνται πράγματι πλήρως οι συνταγματικές εγγυήσεις ως προς αυτούς; ή

εξωθιστούνται σε αδιέξοδη πείνα και διυστυχία. Περαιτέρω διευρύνεται η ανασφάλιση βάση των εσόδων του νέου ασφαλιστικού συστήματος και λαμβάνεται μερίμνα ώστε να καταπολεμηθεί η σπατάλη στις δαπάνες των νοσοκομείων και της εν γένει υγείας αλλά και να παταχθεί αποτελεσματικά η εισφοροκλοπή, η εισφοροδιαφυγή και η ανασφάλιστη εργασία, ώστε να εξασφαλίζονται οι αναγκαίοι πόροι για την ασφαλή λειτουργία του νέου ασφαλιστικού συστήματος προς όφελος τόσον των ήδη ασφαλισμένων όσον και των ασφαλισμένων των μεταγενέστερων γενεών.

Η εκ των μέτρων του υπό κρίση σχεδίου νόμου ωφέλεια δεν πρέπει να γέρνει στη ζυγαριά υπέρ του εργοδότη, όπως συνέβαινε σε εποχές πριν την ίδρυση του Ι.Κ.Α., όταν ο εργαζόμενος ήταν ο είλωτας του εργοδότη, χωρίς ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη, χωρίς κοινωνική ασφάλιση και χωρίς κανόνες εργασίας που να προστατεύουν τον εργαζόμενο από την απάνθρωπη εκμετάλλευση του εργοδότη. Ενόψει της υπάρχουνσας ανεργίας ο εργοδότης της εποχής μας μπορεί ν'αποβεί ο πιο στυγνός εκμεταλλευτής του εργαζόμενου, χωρίς το Κράτος να τον προστατεύει σύμφωνα με τους κανόνες που θεσμοθετεί και οφείλει να σέβεται με τα άρθρα 4 έως 25 του ισχύοντος Συντάγματος. Μεγαλύτερη ανάγκη προστασίας από το Κράτος, στις χαλεπές οικονομικές συγκυρίες της εποχής μας, έχουν οι εργαζόμενοι και ιδίως οι νέοι/ες που πρέπει να δημιουργήσουν οικογένεια και όχι ο ευρισκόμενος σε πλεονεκτική θέση ως προς τον εργαζόμενο, εργοδότης των ημερών μας. Ενόψει της δεινής οικονομικής κατάστασης της χώρας, όπως πολλάκις έχομε τονίσει, προτεραιότητας μέτρα για την αντιμετώπισή της θα ήταν να «έλθουν πίσω τα

κλεμμένα». Δεύτερη προτεραιότητα θα ήταν οι μειώσεις των μισθών και συντάξεων των Ελλήνων πολιτών, με ευαισθησία και σωφροσύνη.

Δίκαιον, σώφρον και σύμφωνο με το Σύνταγμα, την ΕΣΔΑ και το ΠΠΙΠ της ΕΣΔΑ θα ήταν μισθοί και συντάξεις έως 900 ευρώ να μη θιγούν. Μεσαίες συντάξεις και μεσαίοι μισθοί 900-2500 € να περικοπούν το πολύ έως 10% και υψηλές συντάξεις και υψηλοί μισθοί 2500 € και άνω έως 20% ήτοι περικοπή του 1/5.

Ο έχων 35 χρόνια υπηρεσίας και ηλικία 60 ετών λαμβάνει σήμερα πλήρη σύνταξη. Με τα νέα μέτρα θα λαμβάνει σύνταξη μειωμένη κατά 30% όπερ εντελώς άδικο. Η μείωση θα πρέπει να ήταν γύρω στα 10 με 15%.

Στις γυναίκες με ανήλικα δίδεται σύνταξη το 2011 στα 50 έτη και διαδοχικά 2012 55 έτη κ.λ.π. αυξανόμενη μέχρι τα 60 έτη, Θα έπρεπε να αυξηθεί η ηλικία το πολύ μέχρι 55 έτη για όλα τα έτη γενικά μετά το 2012, για λόγους δημογραφικούς και συνταγματικής υποχρέωσης του Κράτους προστασίας του παιδιού, της μητέρας των ανηλίκων και της οικογένειας.

Το Κράτος με τα μέτρα που λαμβάνει πρέπει να μην παρουσιάζεται σαν πονηρός αντίπαλος του πολίτη, αλλά να τον διδάσκει συνέπεια και το «ευ πράττειν» του αείμνηστου δασκάλου Παπανούτσου. Τούτο δεν συμβαίνει με τη ρύθμιση που γίνεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του κρινόμενου σχεδίου νόμου που θα ισχύσει από 1-1-2011 και εφεξής. Αφού ενώ αναφέρεται, «Ως μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές, για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης γήρατος και αναπηρίας, στους φορείς κύριας ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς, λαμβάνεται υπόψη το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων

αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού βίου» έρχεται στη συνέχεια, πονηρώς, να του αφαιρεί τις αποδοχές του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης δηλαδή τις, κατά το σύνηθες μέτρον, υψηλότερες μηνιαίες αποδοχές του τελευταίου μήνα εργασίας. Το Κράτος οφείλει να είναι συνεπές προς τον πολίτη για να είναι και ο πολίτης συνεπής προς το Κράτος.

Εάν έφερναν πίσω, οι επίορκοι κλέφτες, τα «κλεμμένα», η Ελλάδα δε θα είχεν ανάγκη να ζητεί τοκογλυφικά δάνεια από τους υποκριτές Ευρωπαίους εταίρους μας, οι οποίοι, μας πήραν, κατά το 2010, περισσότερα από όσα μας έδωσαν, σύμφωνα με το άρθρο του δημοσιογράφου Κωστή Πλάντζου στην εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» της Κυριακής 20-06-2010, όπου αναγράφεται: «για πρώτη φορά στην ιστορική διαδρομή της στην Ενωμένη Ευρώπη και εν μέσω κρίσης, η Ελλάδα εισέπραξε φέτος λιγότερα από όσα εισέφερε στον κοινοτικό προϋπολογισμό». Στο εν λόγω άρθρο, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι, «στο πρώτο τετράμηνο του 2010, την ώρα που η Ελλάδα βυθιζόταν στη χειρότερη οικονομική κρίση της ιστορίας της και έφτανε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, καταγράφηκε καθαρή εκροή κεφαλαίων ύψους περίπου 820 εκατ. Ευρώ! Ενώ δηλαδή η χώρα εισέφερε στον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης 1 και πλέον δις ευρώ, κατάφερε να εισπράξει από τα Ευρωπαϊκά ταμεία μόνο 200 εκατομμύρια ευρώ (μόλις το 1/10 όσων εισέπραττε το αντίστοιχο διάστημα κατά τη διετία 2008-2009 Έτσι, και ενώ η Κυβέρνηση «έβαζε χέρι» σε μισθούς και συντάξεις, η Ελλάδα πλήρωνε – αντί να εισπράττει – στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 0,3% του Α.Ε.Π. της χώρας!

Τα κονδύλια που κατέληξαν στις Βρυξέλλες έλειψαν από την πραγματική οικονομία, βυθίζοντας την Ελληνική οικονομία σε ακόμα μεγαλύτερη ύφεση και επιδεινώνοντας περισσότερο την ασφυξία στην αγορά. Στελέχη του Υπουργείου Οικονομικών απέδιδαν την υστέρηση αυτή στο γενικό πάγωμα όλων των Κοινοτικών προγραμμάτων, αλλά και στα δυσβάσταχτα πρόστιμα που κλήθηκε να καταβάλλει το Ελληνικό Κράτος, σε εκτέλεση καταδικαστικών εις βάρος του αποφάσεων (π.χ. για τη συνεχιζόμενη απαγόρευση στα τεχνικά παίγνια και στα «φρουτάκια», για παράνομες χωματερές, για τα κλειστά επαγγέλματα, κ.α.)»

Κρίνομεν αναγκαίο, κατά προτεραιότητα, μέτρο που ήδη το Κράτος όφειλε να είχε αρχίσει να υλοποιεί και μάλιστα με ταχύτατους ρυθμούς, ήτοι τον νόμιμο εξαναγκασμό, δια των νομίμων καταλογισμών επιστροφής στο δημόσιο ταμείο των «κλεμμένων» και λεηλατημένων χρημάτων και περιουσιών εν γένει του Δημοσίου. Υποθέσεις όπως οι λεηλασίες των ομολόγων των ασφαλιστικών ταμείων, ύψους δισεκατομμυρίων ευρώ, η λεηλασία της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου «Βατοπέδι» επίσης ύψους δισεκατομμυρίων ευρώ, η λεηλασία των αντισταθμιστικών τελών κατά τους ποικιλόμορφους εξοπλισμούς των ενόπλων δυνάμεων (πολεμικά αεροσκάφη, πολεμικά σκάφη, πύραυλοι πάτριοι, πύραυλοι τορμί, τανκς ποικιλόμορφα, υποβρύχια ορισμένα που δεν είχαν ικανότητα σωστής πλεύσης κ.α.π.) από ορισμένους άπληστους πολιτικούς που πλούτισαν με τις αχρείες μίζες – προμήθειες που ενθυλάκωναν πολλών δισεκατομμυρίων δραχμών ή πολλών εκατομμυρίων ευρώ.

Εάν επέστρεφαν τα «κλεμμένα» στον κρατικό κομβαρά τότε η Κυβέρνηση δεν θα ετίθετο υπό επιτήρηση της «τρόικας» και ο Ελληνικός λαός δεν θα ήταν

υποχρεωμένος με τα μέτρα του παρόντος σχεδίου νόμου να στερηθεί το 25% από την παραγωγή των μισθούς και συντάξεις του, σε ορισμένες περιπτώσεις μέχρι και 25%, καταναλωθείται στην οικονομική εξαθλίωση και την αυτοχειρία, επειδή κάποιοι επίορκοι πολιτικοί και οι παρέες τους, που ο λαός τους εμπιστεύτηκε τη διαχείριση του ιερού δημοσίου χρήματος και της ακίνητης περιουσίας του Κράτους αντί να προστατεύουν αυτά τα πολύτιμα μέσα βελτίωσης της καθημερινής ζωής των πολιτών δεν τα σεβάστηκαν αλλά τα λεηλάτησαν και εξαθλίωσαν την ζωή των Ελλήνων που τους ανέδειξαν Κυβερνήτες αυτού του δύσμοιρου λαού. Έστειλα μια 27σέλιδη επιστολή την 04-03-2010 στη Γενική Δ/νση Οικονομικής Επιθεώρησης, όπου το πρώτον χρησιμοποίησα τη φράση «να φέρουν πίσω τα κλεμμένα» και έγινε σλόγκαν στα ΜΜΕ και σε όλους τους Έλληνες.

Δυστυχώς την επιστροφή των «κλεμμένων» δια των νομίμων καταλογισμών, όπως αναλυτικά νομικά θεμελίωνα, στο εν λόγω έγγραφο δεν την υλοποίησαν αλλά έκριναν προτιμότερο τις κλοπές και τις ατιμίες «κάποιων» να τις φορτώσουν στον δύστυχο Ελληνικό λαό. Φοβάμαι ότι τα μέτρα που λαμβάνονται σε βάρος του Ελληνικού λαού (εργασιακά, συνταξιοδοτικά, ασφαλιστικά, κ.λπ) αν δεν έλθουν πίσω τα «κλεμμένα» και εάν δεν γίνει κάθαρση από τα διεφθαρμένα πρόσωπα που υπάρχουν ανέγγικτα από εξαετίας στο μηχανισμό είσπραξης των εσόδων του Κράτους και στο μηχανισμό ελέγχου της υλοποίησης των συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών και εν γένει δαπανών του Κράτους, η οικονομία του Κράτους θα καταταλαιπωρείται μέσα στο μάτι του κυκλώνα χωρίς καμία προοπτική και ο Έλληνας πολίτης δεν θα μπορεί ούτε οικογένεια να δημιουργήσει (ιδίως οι νέοι/ες) αλλά και αυτός που

την δημιούργησε δεν θα μπορεί να την συντηρήσει, έτσι όμως η Ελλάδα οδηγείται στη διάλυση.

Όταν θα έρθουν πίσω τα «κλεμμένα» τότε θα μπορεί η Κυβέρνηση να επαναφέρει τους μισθούς και συντάξεις στην προτέρα κατάσταση και ο Ελληνικός λαός θα εξέλθει από τη σημερινή απελπισία, φόβο και πανικό για το μέλλον του και το μέλλον των παιδιών του. Τολμήστε λοιπόν το αναγκαίο αυτό μέτρο, εδώ και τώρα.

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση το δεινό δημογραφικό πρόβλημα της χώρας (το 1950 σε καθένα συνταξιούχο αναλογούσαν τέσσερις εργαζόμενοι και το 2010 η αναλογία είναι ένας προς 1,7 και συνεχώς επιδεινούται) οδήγησε στο βαθύ δημοσιονομικό πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος (τον Οκτώβριο 2009 το σύστημα χρειάστηκε 2,4 δις ευρώ πρόσθετης κρατικής ενίσχυσης για ν' ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του ως και τον Δεκέμβριο του 2009 για συντάξεις και δώρο εορτών. Αν δεν υπήρχε παρέμβαση, το 2010 θα χρειαζόταν επιπλέον 3,8 δις ευρώ, το 2011 το ποσό θ' αυξανόταν σε 5,2 δις ευρώ, ενώ το 2015 δεν θα μπορούσε να εκπληρώσει τις ετήσιες υποχρεώσεις του απέναντι στους συνταξιούχους και ασφαλισμένους). Είναι δε προφανές ότι, όσο περισσότεροι πόροι του κρατικού προϋπολογισμού διατίθενται για τα ασφαλιστικά ελλείμματα τόσο λιγότεροι κρατικοί πόροι μπορούν να διατεθούν για παραγωγικούς σκοπούς και επενδύσεις, που θα αναζωογονήσουν τις αγορές και θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, δηλαδή θα συμβάλλουν στην αύξηση της ανάπτυξης).

β) Το νέο ασφαλιστικό σύστημα επιχειρεί μια δομική και βιωσιμή αλλαγή του ασφαλιστικού προβλήματος εισάγοντας δύο βασικές ενότητες αλλαγών.

Η πρώτη ενότητα αφορά αλλαγές άμεσης, με την ψήφιση του οικείου νόμου, εφαρμογής και η δεύτερη ενότητα αφορά στις αλλαγές που θα επέλθουν το έτος 2011 και εφεξής. Η περίοδος από την ψήφιση του νόμου μέχρι την πλήρη εφαρμογή του αποτελεί μεταβατικό διάστημα κατά το οποίο θα συνεφαρμόζονται στοιχεία τόσο από το παλαιό όσο και από το νέο σύστημα. Η μεταβατική αυτή περίοδος αναγκαία για την προσαρμογή των ασφαλισμένων κατά τρόπο που θα θίξει ζωτικά για την ποιότητα ζωής των ασφαλισμένων κεκτημένα περιουσιακά αυτών δικαιώματα, ιδίως όσον αφορά τους μικροσυνταξιούχους και μικρομισθωτούς ασφαλισμένους (κάτω των 1.000 €) οι οποίοι θα πρέπει, με την ευαισθησία που σας διακρίνει κύριε Υπουργέ, να μη περιέλθουν σε αδιέξοδη πείνα και εξαθλίωση.

Έχομε δε τη γνώμη ότι, η αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης από το 65° έτος και επέκεινα πρέπει να είναι προαιρετική και ουχί υποχρεωτική και να συνδυάζεται με 35ετή εργασία. Το δε 60° έτος ηλικίας να συνδυάζεται με 40ετή εργασία κατά τα γαλλικά πρότυπα, με έκπτωση τουλάχιστον μιας 5ετίας, λόγω σπουδών, θητείας στις ένοπλες δυνάμεις ή ανατροφή παιδιών. Να μην υπάρχει κανενός είδους «επιτίμιο» γι' αυτούς που έχουν συμπληρώσει συντάξιμη υπηρεσία 35 ετών και το 65° έτος της ηλικίας τους, όταν κάποια αδήριτη ανάγκη

τους αναγκάζει να εγκαταλείψουν την ενεργό υπηρεσία στην ηλικία των 60 έως και 64 ετών.

γ) Σπουδαίες ρυθμίσεις στο Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα (Ν.Α.Σ.) εκ των οποίων ορισμένες καινοφανείς είναι, μεταξύ άλλων, οι παρακάτω:

1. Τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Ασφαλισμένων (Κ.Ε.Α.) αντίστοιχα με τα επιτυχημένα Κ.Ε.Π.
2. Ο ενιαίος φορέας προσδιορισμού αναπηρίας
3. Ο ενιαίος φορέας διαχείρισης των αποθεματικών και της περιουσίας των φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.)
4. Ο ενιαίος μηχανισμός ελέγχου καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών
5. Το ενιαίο σύστημα ελέγχου των δαπανών υγείας
6. Το ενιαίο σύστημα προμηθειών των Φ.Κ.Α.
7. Το ενιαίο καθεστώς ασφάλισης όσων συνταξιούχων απασχολούνται μετά τη συνταξιοδότησή τους σε άλλες θέσεις εργασίας
8. Το ενιαίο και πάγιο σύστημα κατάρτισης του καταλόγου βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων
9. Ο ενιαίος φορέας πρωτοβάθμιας υγείας
10. Ο ενιαίος τρόπος διεκπεραίωσης μέσω τραπεζικού συστήματος όλων των συναλλαγών στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων
11. Το ενιαίο κέντρο ελέγχου και πληρωμής συντάξεων
12. Το ενιαίο και πάγιο σύστημα ρύθμισης των οφειλών στα Ταμεία.

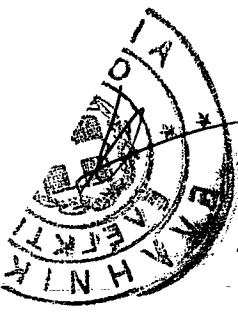

Σπουδαίο μέτρο επίσης είναι η απαγόρευση χρηματοδότησης από ασφαλιστικά ταμεία των προγραμμάτων εθελουσίων εξόδων. Επίσης η θέσπιση νέων και πρωτότυπων διαδικασιών ασφάλισης για εργαζόμενοις που απασχολούνται κατ’οίκον και αμείβονται με την ώρα ή την ημέρα για υπηρεσίες, όπως η βοήθεια στο νοικοκυριό, οι μικροεπισκευαστικές εργασίες, η φύλαξη βρεφών και παιδιών, η φροντίδα ηλικιωμένων ή κατάκοιτων ατόμων, η παράδοση ιδιαιτέρων μαθημάτων, κ.α. Σπουδαίο επίσης και λίαν δημοκρατικό μέτρο είναι η θέσπιση κινήτρων παραμονής των εργαζομένων στην αγορά εργασίας είτε μετά την συμπλήρωση 35ετίας, είτε μετά την συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους. Παράλληλα όμως θεσπίζονται αντικίνητρα πρόωρης συνταξιοδότησης ώστε να μην εξέρχονται της αγοράς εργασίας νεότατοι και άνευ του επιβαλλόμενου μέτρου ισότητας. Ρυθμίζεται σε υγιείς βάσεις το χρόνιο πρόβλημα της διαδοχικής ασφάλισης, με έναρξη εφαρμογής το έτος 2011.

δ) Ορίζεται μια κοινή για όλους τους Φ.Κ.Α βασική σύνταξη που θα είναι σύνταξη γήρατος και θα καταβάλλεται με εισοδηματικά κριτήρια, ανεξαρτήτως αν ο δικαιούχος έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή αν έχει έστω και ένα ένσημο. Η σύνταξη αυτή είναι προνοιακού χαρακτήρα, όπως προαναφέραμε, και χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Αποδεικνύει την κοινωνική αλληλεγγύη στην πράξη.

ε) Δημιουργείται νέο καθεστώς κύριας ή αναλογικής σύνταξης. Πρόκειται για την ανταποδοτική σύνταξη που θα αναλογεί στα χρόνια εργασίας εκάστου ασφαλισμένου και στο ποσό των εισφορών που θα έχει καταβάλει κατά

τη διάρκεια του εργασιακού του βίου. Με το νέο σύστημα δεν θα χάνεται ούτε ένα ένσημο. Αποτελεί μια σπουδαία καινοτομία και μια αξιέπαινη προσπάθεια για τη δικαιώση αυτών που εργάσθηκαν αλλά δεν μπόρεσαν να εξασφαλίσουν έστω μια μειωμένη σύνταξη για τα ύστερά τους. Βάση υπολογισμού της αναλογικής σύνταξης θα έπρεπε να ορίζεται διαδοχικά η δεκαετία ή δεκαπενταετία κατά την έναρξη εφαρμογής του μέτρου, που αντί 1-1-2011 έπρεπε να ορισθεί το 2013, και το σύνολο του εργατικού βίου κατά τα τέλη της επόμενης δεκαετίας για να υπάρξει ομαλή και ουχί βίαιη και αιφνιδιαστική μεταλλαγή των σημαντικών αυτών όρων συνταξιοδότησης.

Η ρύθμιση αυτή θα πρέπει για λόγους συνταγματικής ισότητας (αρθρ. 4 Συν/τος) να εφαρμόζεται για όλους τους πολιτικούς και στρατιωτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καταργουμένων των εξαιρετικά προνομιούχων συνταξιούχων είτε λόγω σκανδαλωδών καταβολών «εφάπαξ δις» (π.χ. οι υπάλληλοι της Βουλής) είτε λόγω ποσοστού συντάξιμου επί των ενεργών αποδοχών (π.χ. σύνταξη των υπαλλήλων της Βουλής στο 115% επί των ενεργών αποδοχών τους ενώ για τους λοιπούς δημόσιους υπαλλήλους που διορίστηκαν μέχρι τέλους 1983 αυτό το ποσοστό είναι μόλις 70% επί των ενεργών αποδοχών τους). Με τα νέα μέτρα το ποσοστό αυτό, σε ορισμένες κατηγορίες συνταξιούχων θα είναι μέχρι και 64% επί των ενεργών αποδοχών τους. Επίσης οι υπηρετούντες στις ένοπλες δυνάμεις και τα σώματα ασφαλείας θα υπάγονται στις ίδιες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης όπως και οι λοιποί δημόσιοι υπάλληλοι. Με σπάνιες εξαιρέσεις ως προς ελάχιστες

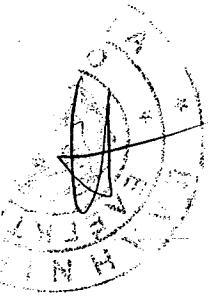

κατηγορίες στρατιωτικών λόγω του αυξημένου κινδύνου του έργου που επιτελούν (π.χ. οι πιλότοι πολεμικών αεροσκαφών, οι βατραχάνθρωποι, κ.λπ.).

στ) Ορίζονται συντελεστές υπολογισμού ανταπόδοσης κλιμακούμενοι από τα 15 έως τα 40 χρόνια και συναρτώνται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης με την αύξηση του προσδόκιμου ζωής. Διαχωρίζονται οι κλάδοι και οι υπηρεσίες ιγείας από το συνταξιοδοτικό σύστημα.

ζ) Δρομολογείται η περαιτέρω ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων της χώρας και ο τελικός περιορισμός τους σε τρία. Η ενοποίηση αυτή πρέπει να υλοποιηθεί χωρίς να θιγούν κεκτημένα συνταξιοδοτικά – περιουσιακά δικαιώματα των ασφαλισμένων στα ενοποιούμενα ασφαλιστικά ταμεία της χώρας και μεταξύ ομοιογενών ταμείων και κατηγοριών ασφαλισμένων, όπως αναλυτικά αναπτύσσομε παρακάτω, υπό το άρθρο 65 στις ειδικές παρατηρήσεις μας. Άλλως, ενδεχομένως, η αναγκαστική αυτή ενοποίηση των εν λόγω ταμείων να προσβληθεί ενώπιον των Εθνικών και Ευρωπαϊκών Δικαστηρίων, για παραβίαση των άρθρων 5, 17, 25 του Συν/τος και αρθρ. 1 Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α.

η) Όμως πρέπει να γίνει σεβαστό το άρθρο 78 παρ.4 του ισχύοντος Συντάγματος με το οποίο ορίζεται ότι, «Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία και η απονομή των συντάξεων δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης....»

2. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Άρθρο 2

Η παράγραφος 3 ενδεχομένως δεν είναι συμβατή με το άρθρο 73 παράγραφο 2 του Συντάγματος.

Άρθρο 3

Ισχύουν όσα αναφέρονται στη σελίδα 4 και στις γραμμές 3 έως 15 αυτής.

Άρθρο 12

Θεωρούμε ότι σε περίπτωση θανάτου εγγάμου ασφαλισμένου η σύζυγος για να δικαιούται τη σύνταξή του πρέπει να έχει συμπληρώσει πέντε χρόνια έγγαμου βίου από της τέλεσης του γάμου και όχι μόνο τρία χρόνια, εκτός αν συντρέχουν οι περιπτώσεις της παρ. 1^α περ. II και III. Τούτο ενδείκνυται (η 5ετία) μετά τη λαϊλαπα των διαζυγίων εξαιτίας εξωγενών κυρίως παραγόντων, που εν πολλοίς οδήγησε στην αναζήτηση μεγαλοσυνταξιούχων, προς τέλεση συνήθως εικονικών – χρυσοθηρικών γάμων.

Άρθρο 13

Στην παράγραφο 1β εφόσον ο/η επιζών σύζυγος εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη η σύμβαση εκ μεταβιβάσεως, να περιορίζεται στο 30% έως συμπλήρωσης του 65^{ου} έτους εφόσον έχει πόρους ικανούς από εργασία ή σύνταξη που λαμβάνει. Μετά τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους ο επιζών σύζυγος να λαμβάνει το 70% της εκ μεταβιβάσεως σύνταξης εφόσον δεν λαμβάνει άλλη μεγαλύτερη σύνταξη. Άλλως πρέπει να λαμβάνει το 30%.

Άρθρο 14

Η τροπολογία του άρθρου 14 παρ.1 τελευταίο εδάφιο, κατά την οποία «Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή για τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα, των οποίων το δικαίωμα γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού», εκτός του ότι δεν είναι συμβατή με το άρθρο 78 παρ.2 του Συντάγματος, το οποίο επιτάσσει ότι, «φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που εκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε», καταργεί κεκτημένα συνταξιοδοτικά – περιουσιακά δικαιώματα, όπερ παραβιάζει τόσον το άρθρο 1 Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ και τη συναφή νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ατόμου (ΕΔΔΑ), αλλά παραβιάζει και τα άρθρα 17, 25 του ισχύοντος Συντάγματος.

Άρθρο 15

Τα νέα ποσοστά αναπλήρωσης των συντάξεων που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης σύμφωνα με πρόταση της Εθνικής Λναλογιστικής Αρχής δεν πρέπει να θίγουν κεκτημένα συνταξιοδοτικά – περιουσιακά δικαιώματα ήδη συνταξιούχων ή των εχόντων θεμελιώσει επικουρική σύνταξη κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, άλλως ενδεχομένως παραβιάζονται τα άρθρα 17, 25 του Συντάγματος και το άρθρο 1 Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ. Επίσης θα πρέπει να ερευνηθεί μήπως επειδή τα ποσοστά αυτά αφορούν συντελεστή συνταξιοδότησης δεν μπορούν να καθορίζονται με

απόφαση υπουργού αλλά με διάταξη νόμου, για να είναι η ρύθμιση αυτή συμβατή με τα άρθρο 78 παρ. 4 του ισχύοντος Συντάγματος.

Άρθρο 16

Οι λίαν επαχθείς όροι του άρθρου τούτου για τους μικροσυνταξιούχους που επιθυμούν την συμπλήρωση της ανεπαρκούς σύνταξής τους με κάποια παράλληλη εργασία ενδεχομένως παραβιάζουν τα άρθρα 5, 17, 25 του Συντ/τος και το άρθρο 1 του Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α. Παράλληλα δε, ενδεχομένως θα οδηγήσουν στην επιδείνωση των περιπτώσεων της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας και κατά συνέπεια στη φοροδιαφυγή, εισφοροδιαφυγή και στην παραοικονομία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Άνω του άρθρου 25 τίθεται ο τίτλος κεφαλαίου:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ - ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΙΝΗΤΡΑ ΠΡΟΩΡΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ»

Εν τούτοις στις διατάξεις των άρθρων 25 και 26, που συγκροτούν το πέμπτο κεφάλαιο, ουδόλως γίνεται αναφορά για αντικίνητρα πρόωρης συνταξιοδότησης και συνεπώς το κεφάλαιο τούτο θα έπρεπε νομοτεχνικά να προσαρμοσθεί ως ακολούθως:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ - ΚΙΝΗΤΡΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ»

Άρθρο 25

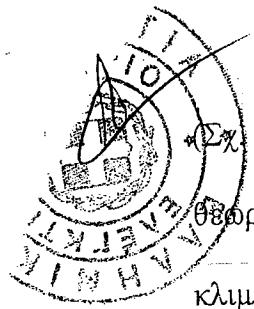
Η ρύθμιση της παραγράφου 2 είναι εμφανώς ευνοϊκότερη αυτής της παραγράφου 4 ως προς το ποσοστό αύξησης της σύνταξης μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου και πέραν του 35ετούς μέχρι του 40ετούς συντάξιμου χρόνου και ενδεχομένως παραβιάζει το άρθρο 4 του Συν/τος. Η ρύθμιση και στις δύο άνω περιπτώσεις, για λόγους ισότητας, πρέπει να είναι ίδια.

Άρθρο 27

Δεν προκύπτει ρητά ότι δεν θίγονται τα κεκτημένα δικαιώματα συνταξιούχων του Δημοσίου που αναγκαστικά υπάγονται στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ ως και αυτών που έχουν ήδη θεμελιώσει δικαιώματα σύνταξης. Στην περίπτωση αυτή που θα εθίγοντο κεκτημένα περιουσιακά δικαιώματα θα παραβιάζετο τόσο το άρθρο 1 Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α. όσο και η σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.) και τα άρθρα 17 και 25 του Συντάγματος, οπότε θα προκύψει θέμα προσφυγών, στην Εθνική και Ευρωπαϊκή δικαιοσύνη (βλ. παρατηρήσεις υπό το άρθρο 65 κατωτέρω).

Άρθρο 38

Ενδεχομένως η εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχου που καθιερούται με το άρθρο αυτό να δημιουργήσει πρόβλημα συμβατότητας με το Σύνταγμα και με το άρθρ. 1 Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α., όπως ήδη έχει αποφανθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο με παρόμοια ρύθμιση, που αφορούσε το ονομασθέν τότε ΛΑΦΚΑ, ανάλογης, καίτοι με διαφορετικές προϋποθέσεις επιβληθέν, επιβάρυνσης στις συντάξεις

πράξη 27/04 του Α' Κλιμακίου). Εν τούτοις και στην περίπτωση που θεωρηθεί νόμιμη η εισφορά αλληλεγγύης, θεωρούμε ως δικαιότερη λύση τα κλιμάκια της εισφοράς αλληλεγγύης να γίνουν 4 αντί 8, που είναι τώρα, έτσι η οικονομική πίεση στον πάσης φύσεως συνταξιούχο θα είναι μικρότερη ανάλογη προς το ύψος της σύνταξής του, δικαιότερη και θα πρέπει να αφορά τα καθαρά και όχι τα ακαθάριστα ποσά σύνταξης, ήτοι:

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 1401 έως 2000 € ποσοστό 3%

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 2001 έως 2600 € ποσοστό 4%

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 2601 έως 3500 € ποσοστό 5%

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 3501 και άνω ποσοστό 6%

ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΟΦΕΙΛΩΝ

Άρθρο 55 παρ. Α και Β

Η ρύθμιση των οφειλών στους Φ.Κ.Α., συμπεριλαμβανομένου και του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, ορθότερο θα ήταν να γίνεται από Επιτροπές προσώπων και όχι από μεμονωμένα πρόσωπα, καθόσον οι ρυθμίσεις αυτές αφορούν μεγάλα χρηματικά ποσά (200.000 και 300.000 Ευρώ). Οι Δ/ντές που αναφέρονται στις παραγράφους Α και Β θα μπορούσαν να ρυθμίζουν οφειλές ουχί ανώτερες των 10.000 Ευρώ.

Άρθρο 56

Η ειδική Επιτροπή ρύθμισης εσόδων, θα μπορούσε λόγω εξειδικευμένων, δημοσιονομικών, συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών γνώσεων και εμπειρίας

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

των ανώτατων δικαστικών λειτουργών του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της
Γενικής Επιτροπείας Επικρατείας, να προεδρεύεται από ένα από τους άνω
ανώτατους Δικαστικούς λειτουργούς εν ενεργεία ή εν συντάξει.

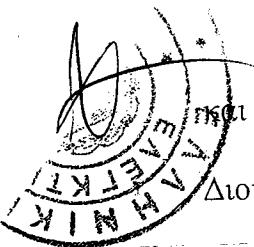
Άρθρο 65

Το καταστατικό προνόμιο των υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος δεν είναι
ισχυρότερο της Συν/κής αρχής της ισότητος (άρθρο 4) των Ελλήνων πολιτών.
Αλλωστε εάν επεβάλλετο μια Τράπεζα να εξαιρεθεί από τη σύμπτυξη στο Ι.Κ.Α.,
τούτο τουλάχιστον για λόγους ιστορικούς αλλά και ουσιαστικούς θα έπρεπε να
είναι η Ε.Τ.Ε. ειδικότερα:

1^{ον}) διότι το συνολικό προσωπικό της (εν ενεργεία και συνταξιούχοι) αφορά
υπέρ τους 60.000 ασφαλισμένους, όπερ σημαίνει βιώσιμο ταμείο και ουχί
θησιγενές όπως αυτό της Τράπεζας Ελλάδας που αριθμεί συνολικά (εν ενεργεία
και συνταξιούχους) περί τους 5.800 ασφαλισμένους και συνεπώς για τη
βιωσιμότητα του ταμείου της πρέπει να επιχορηγείται από κεφάλαιο αυξημένο
της Τράπεζας Ελλάδος ή από άλλο δημόσιο φορέα,

2^{ον}) κυρίως και πρωτίστως για λόγους συνταγματικής ρύθμισης ομοίων
κατηγοριών ασφαλισμένων με όμοιο τρόπο, ήτοι πάντων των τραπεζικών
ασφαλισμένων υπαλλήλων και συνταξιούχων με ομοιόμορφο τρόπο, όπως
συνέβη με τον νόμο Πετραλιά (1.1.2008) ότε η Τράπεζα Ελλάδος υπήχθει στο
Ι.Κ.Α. όπως και η Ε.Τ.Ε.

3^{ον}) δε για λόγους ιστορικούς. Όπως γνωρίζετε η ίδρυση η ίδρυση της Ε.Τ.Ε.
έγινε από τον Ιωάννη Καποδίστρια το έτος 1828 σε συνεργασία με τον ευεργέτη

 μέλος της Φιλικής Εταιρίας Γεώργιο Σταύρο, που υπήρξε και ο πρώτος Διοικητής της. Μέχρι την ίδρυση της Τράπεζας Ελλάδας η Ε.Τ.Ε. είχε το εκδοτικό προνόμιο. Το 1928 η Κοινωνία των Εθνών, της οποίας μέλος ήταν η Ελλάδα θεώρησε ασύμβατο, η Τράπεζα μιας χώρας που έχει το εκδοτικό προνόμιο, τη δυνατότητα δηλαδή να τυπώνει χρήμα, να ασκεί ταυτόχρονα και εμπορική δραστηριότητα. Έτσι ιδρύθηκε, βάσει ενός παραρτήματος του πρωτοκόλλου της Γενεύης, την 15^η Σεπτεμβρίου 1927 η Τράπεζα Ελλάδας, οι εργασίες της οποίας άρχισαν την 14^η Μαΐου 1928. Η μητέρα λοιπόν των Τραπεζών στην Ελλάδα (Η Αγροτική ιδρύθηκε το 1929) είναι η Ε.Τ.Ε. και λόγω ηλικίας και λόγω αριθμού υπαλλήλων της (εν ενεργεία και συνταξιούχων) όπως προαναφέρομε και κατά συνέπεια αν ένα ασφαλιστικό ταμείο κάποιας Τράπεζας θα έπρεπε να εξαιρεθεί από την υπαγωγή στο Ι.Κ.Α. – ΕΤΑΜ, δικαιωματικά, για τους προαναφερόμενους λόγους θα έπρεπε να είναι αυτό της Εθνικής Τράπεζας Ελλάδος (Ε.Τ.Ε.).

Ορθό και δίκαιο λοιπόν, χωρίς εξυπηρέτηση άλλοτρίων σκοπιμοτήτων, είναι είτε να ενταχθεί το ασφαλιστικό ταμείο των υπαλλήλων της Ε.Τ.Ε. στον ίδιο Φ.Κ.Α. με αυτόν των υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδας γεγονός που θα εξασφάλιζε τη βιωσιμότητα του εν λόγω ταμείου, είτε και έτι δικαιότερον και υπηρετούν την αρχή της συνταγματικής ισότητας (αρθρ. 4 Συν/τος) η ένταξη σε ένα ενιαίο Φ.Κ.Α. των υπαλλήλων όλων των Τραπεζών της χώρας (Ε.Τ.Ε. Ελλάδας, Αγροτικής, κ.λπ) καθώς και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, όπερ θα δημιουργούσε ένα ισχυρό, ομοιογενή ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης, εν πνεύματι δικαιοσύνης με ουσιαστικές προοπτικές βιωσιμότητας.

Εξαίρεση μόνο της Τράπεζας Ελλάδας από την υπαγωγή της στο I.K.A. - ΕΤΑΜ
είναι λίαν πιθανόν να ωθήσει σε προσφυγές ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων
(εθνικών και ευρωπαϊκών) για παράβαση του Συντάγματος (αρθρ. 4, 17, 25
αυτού) και του άρθρου 1 του Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ.

Μην καταστήσετε ελλειμματικά και τα εύρωστα ασφαλιστικά ταμεία των
Τραπεζών για να βοηθήσετε το προ πτωχεύσεως IKA - ΕΤΑΜ επειδή οι
μεγαλοεπιχειρηματίες του χρεωστούν εισφορές δισεκατομμυρίων και ουδείς
μέχρι σήμερα έχει τολμήσει να τους υποχρεώσει, με τα νόμιμα μέσα, στην
καταβολή των εν λόγω οφειλομένων εισφορών, που θα επέφεραν ισορροπία στα
έσοδα - έξοδα αυτού και δε θα πλήρωνε πάλι «την νύφη» ο δεινά
ταλαιπωρούμενος Έλληνας μικροασφαλισμένος.

Τη σύμπτηξη των ασφαλιστικών ταμείων σε τρία IKA - ΕΤΑΜ
(μισθοσυντήρητων), ελεύθερων επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), Αγροτών, δεν τόλμησε
ούτε η καταλύσασα τη Δημοκρατία εγκληματική χούντα των Συνταγματαρχών.

Τα ασφαλιστικά ταμεία πρέπει, καθ' ημάς, να είναι συνολικά πέντε (5), ήτοι:
1^{ον}) Το ταμείο του Δημοσίου για τους υπαλλήλους του Δημοσίου και του
ευρύτερου δημόσιου τομέα, καθόσον η σύνταξη των δημόσιων υπαλλήλων είναι
ανταποδοτική - επαγγελματική και ουχί κοινωνική όπως είναι οι συντάξεις του
I.K.A., συνεπώς ισοπεδώνονται οι δημόσιοι υπάλληλοι και εξομοιώνονται, χωρίς
τη θέλησή τους, με τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, τουτέστιν
ενοποιούνται δύο παντελώς άσχετες και ανόμοιες κατηγορίες εργαζομένων στο
δεινώς χειμαζόμενο ασφαλιστικό ταμείο του IKA - ΕΤΑΜ, όπερ τους
υποβαθμίζει ποικιλοτρόπως, αντισυνταγματικά (αρθρ. 4 Συντ/τος) και κατά

παράβαση του άρθρου 1 Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ και άρθρ. 5, 17 25 του ισχύοντος Συντάγματος, όπερ κατά πάσαν πιθανότητα θα προκαλέσει αθρόες προσφυγές τόσον ενώπιον των Εθνικών όσον και ενώπιον των Ευρωπαϊκών δικαστηρίων,
 2^{ον}) Το ταμείο του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα,
 3^{ον}) Το ενιαίο ταμείο των υπαλλήλων των Τραπεζών κατά τα προεκτεθέντα,
 4^{ον}) Το ταμείο των αγροτών και
 5^{ον}) το ταμείο των ελεύθερων επαγγελματιών (ΟΑΕΕ).

Με αυτή τη δίκαιη και συνταγματικά συμβατή αντιμετώπιση του ασφαλιστικού προβλήματος ούτε η «Τρόϊκα» θ' αντιπαρατεθεί αφού στηρίζεται στο Σύνταγμά μας και την ΕΣΔΑ, αλλά ούτε ο Έλληνας ασφαλισμένος – εργαζόμενος θ' αντιδράσει βιαίως «με πέτρες», όπως ελέχθει στη Βουλή, εφόσον τα σκληρά ασφαλιστικά και εργασιακά μέτρα παράλληλα βελτιωθούν και καταστούν ηπιότερα, ώστε να μπορεί να τα αντέξει ο δεινά πιεζόμενος μικρομεσαίος μισθωτός – ασφαλισμένος. Πολλά βάρη αιφνιδιαστικά και «δια μιας» και όχι διαδοχικά και κατόπιν συνδιαλλαγής και συναίνεσης δεν θα τα αντέξει ο Έλληνας μικρομεσαίος αιφνιδιασμένος και πανικοβλημένος πολίτης και θα αντιδράσει με μεγάλη ταραχή.

Επίσης αντισυνταγματική τυγχάνει (αρθρ. 4 Συν/τος) και κάθε άλλη εξαίρεση ασφαλιστικού ταμείου εργαζομένων (π.χ. δημοσιογράφων, κ.λ.π.) από την ενσωμάτωσή του στο Ι.Κ.Α. – ΕΤΑΜ.

Αρθρο 72

Ενδεχομένως δεν είναι συμβατό με το άρθρο 103 παρ. 7, 8 του Συντάγματος, ως προσετέθηκαν με την τροποποίηση του 2001.

Αρθρο 73

Ενδεχομένως δεν είναι συμβατό με το άρθρο 73 παρ.3 και 5 εδ. 2, 3 του Συντάγματος.

Αθήνα, 24 Ιουνίου 2010

Ο

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας
του Ελεγκτικού Συνεδρίου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΣΧΟΙΝΙΩΤΑΚΗΣ»

Ο Σύμβουλος Ηλίας Αλεξανδρόπουλος που ορίσθηκε εισηγητής επί των διατάξεων των άρθρων 1 έως 4 του ως άνω σχεδίου νόμου, εισηγείται ως ακολούθως :

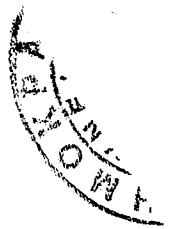
I. Με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος ορίζεται ότι : «Νομοσχέδια που αναφέρονται οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της υποβάλλονται μόνο από τον Υπουργό Οικονομικών ύστερα από γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου αν πρόκειται για συντάξεις που επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, υποβάλλονται από τον αρμόδιο Υπουργό και τον Υπουργό Οικονομικών ...». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο γνωμοδοτεί επί νομοσχεδίων, που αναφέρονται

απωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της και αφορούν κατά την έννοια αυτής υπαλλήλους του Δημοσίου καθώς και υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή εφόσον δεν συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο διέπονται από το ίδιο νομικό καθεστώς, βάσει ιδιαιτέρων νομοθετημάτων τα οποία είτε παραπέμπουν στις διατάξεις περί των δημοσίων υπαλλήλων είτε επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές καθώς και επί προσθηκών - τροπολογιών νομοσχεδίων που αναφέρονται σε απονομή σύνταξης.

II. Το υπό κρίση σχέδιο νόμου, φέρεται κατά το άρθρο 15 παρ. 9 του π.δ. 774/1980 «Οργανισμός Ελεγκτικού Συνεδρίου» ενώπιον της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για να προκληθεί η γνωμοδότησή της σ' αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Οι διατάξεις του σχεδίου νόμου που έχουν συνταξιοδοτικό χαρακτήρα υπό την ως άνω έννοια του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος ενόψει και της αιτιολογικής έκθεσης που το συνοδεύει κρίνονται κατ' αρχάς δικαιολογημένες, δεδομένου ότι με τη θέσπιση των νέων ρυθμίσεων για την απονομή συντάξεων και τις προϋποθέσεις της, συμβάλλουν στην άρση ανισοτήτων μεταξύ διαφόρων κατηγοριών συνταξιούχων και στη σκοπούμενη βελτίωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, αφού ειδικότερα :

A) Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις σκοπείται η καθιέρωση ενός βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος με το οποίο θα εξασφαλίζεται για τους ασφαλισμένους (μισθωτούς - αυτοαπασχολούμενους), όταν αποχωρήσουν από

την υπηρεσία τους ή παίσουν να ασκούν το επάγγελμά τους, η καταβολή της δικαιούμενης από αυτούς σύνταξης.

B) Με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 4 του Πρώτου Κεφαλαίου του σχεδίου νόμου θεσμοθετείται νέος τρόπος υπολογισμού της μηνιαίας σύνταξης ο οποίος αποτελείται από δύο τμήματα (τη βασική σύνταξη και την αναλογική σύνταξη) και ο οποίος θα ισχύσει για τους ασφαλισμένους των οποίων τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα θα θεμελιωθούν από 1.1.2015 και εφεξής.

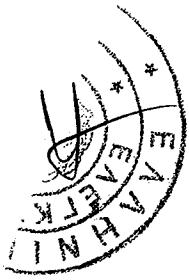
Ειδικότερα :

B.1. Με το άρθρο 1 γίνεται ο εννοιολογικός προσδιορισμός των δύο τμημάτων της σύνταξης. Έτσι, βασική σύνταξη είναι το ποσό της σύνταξης που δεν αναλογεί σε ασφαλιστικές εισφορές, αναλογική δε σύνταξη είναι το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών για τα έτη ασφάλισης, από 1.1.2011 και εφεξής, κάθε ασφαλισμένου που θεμελιώνει δικαιώμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 σε φορείς κύριας ασφάλισης.

B.2. Με το άρθρο 2 καθορίζεται το ύψος της βασικής σύνταξης για το έτος 2010 στο ποσό των τριακοσίων εξήντα ευρώ (360 €) μηνιαίως και θα αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 11 του νόμου αυτού (παρ. 1).

Τη βασική σύνταξη δικαιούνται :

α) Οι ασφαλισμένοι των οργανισμών κύριας ασφάλισης πλην Ο.Γ.Α., καθώς και οι τακτικοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι στρατιωτικοί, οι υπάλληλοι της Βουλής και οι τακτικοί υπάλληλοι των νομικών

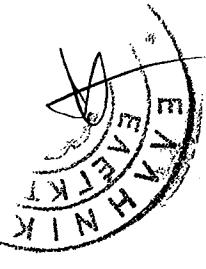
προσώπων δημοσίου δικαίου, ο.τ.α. α' και β' βαθμίδας, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, που θεμελιώνονται για πρώτη φορά δικαίωμα από την 1.1.2015 και εφεξής και καταβάλλεται, ολόκληρη ή μειωμένη, από την ημερομηνία ενάρξεως της συνταξιοδότησης από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα ή το Δημόσιο σύμφωνα με τις αναφερόμενες στην παρ. 2Α του άρθρου αυτού προϋποθέσεις.

β) Οι ανασφάλιστοι και όσοι έχουν πραγματοποιήσει λιγότερες από 4.500 ημέρες ασφάλισης ή 15 έτη ασφάλισης σε ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο εφόσον πληρούν αθροιστικά τα παρακάτω κριτήρια : α) έχουν συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας τους, β) το ατομικό και το οικογενειακό τους εισόδημα από οποιαδήποτε πηγή, κατά το προηγούμενο έτος δεν υπερβαίνει το ποσό των 5.040 ευρώ και 10.080 ευρώ αντίστοιχα και γ) διαμένουν στην Ελλάδα για δεκαπέντε (15) έτη μεταξύ του 15^{ου} και του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους. Το ύψος της βασικής σύνταξης είναι πλήρες για όσους πληρούν αθροιστικά τα ανωτέρω κριτήρια με τις εκεί αναφερόμενες προϋποθέσεις. Ορίζεται δε περαιτέρω ότι για την κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων η βασική σύνταξη δεν μεταβιβάζεται σε δικαιοδόχα πρόσωπα. Επίσης ορίζεται ο αρμόδιος φορέας της βασικής σύνταξης των ανωτέρω κατηγοριών συνταξιούχων (παρ. 2Β).

B.3. Με το άρθρο 3 καθορίζεται ότι το αναλογικό ποσό της σύνταξης ασφαλισμένων για πρώτη φορά σε φορείς κύριας ασφάλισης και του Δημοσίου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

συμπεριλαμβανομένου, πλην Ο.Γ.Α., από 1.1.2011 και εφεξής που θεμελιώνουν δικαιόωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015, που δικαιούνται με βάση το συνολικό χρόνο ασφάλισής τους ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος του ενός πλήρους έτους ασφάλισης ή τριακοσίων (300) ημερών και με τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία κατά την οποίαν ηλικίας που ασφαλιστικών κατηγοριών όπως αναλυτικά καθορίζονται στο αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών όπως αναλυτικά καθορίζονται στο άρθρο αυτό για τους μισθωτούς και τους αυτοαπασχολούμενους (παρ. 1). Περαιτέρω καθορίζεται ο τρόπος προσδιορισμού των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών, για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης γήρατος και αναπηρίας. Για τον προσδιορισμό λαμβάνεται υπόψη το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου πλην των αποδοχών του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση συντάξιοδότησης και επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό δώρων εορτών και επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος εντός της χρονικής αυτής περιόδου. Για τους φορείς κύριας ασφάλισης μισθωτών στους οποίους ως βάση υπολογισμού των παροχών θεωρείται η ημέρα εργασίας, η διαίρεση γίνεται με τον αριθμό ημερών εργασίας

για το ίδιο χρονικό διάστημα και το πηλίκο πολλαπλασιάζεται επί είκοσι πέντε
(25) (παρ. 2 εδ. α').

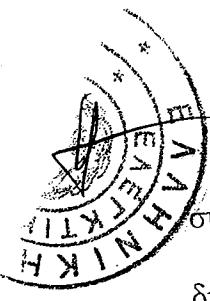
Με την παρ. 3 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι το άθροισμα των ποσών της βασικής και αναλογικής σύνταξης λόγω γήρατος για χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών ή λόγω αναπηρίας με ποσοστό 80% και άνω ή λόγω εργατικού ατυχήματος δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί σε δεκαπέντε ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη όπως καθορίζεται από τη Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του 2015, αναπροσαρμοζόμενου εφεξής κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων. Το κατώτατο αυτό όριο μειώνεται όταν ο συνταξιούχος λαμβάνει μειωμένη σύνταξη, το δε συνολικό ποσό σύνταξης λόγω θανάτου του επιζώντος συζύγου και των τέκνων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% των δύο προηγούμενων εδαφίων.

**B.4. Με το άρθρο 4 καθορίζεται το αναλογικό ποσό σύνταξης των ασφαλισμένων πριν από την 1.1.2011 και ειδικότερα με την παρ. 1 του άρθρου αυτού καθορίζεται ότι όσοι έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης έως 31.12.2010 καθώς και οι τακτικοί υπάλληλοι του Δημοσίου, ν.π.δ.δ., ο.τ.α. α' και β' βαθμίδας που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του Δημοσίου έως την ίδια ως άνω ημερομηνία και θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας μετά την 1.1.2015 δικαιούνται :
α) Τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους έως 31.12.2010, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1α του άρθρου αυτού και β) τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους από**

1.1.2011 έως την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους. Περαιτέρω στο άρθρο αυτό καθορίζεται ότι ο τρόπος υπολογισμού του ποσού για το αναλογικό τμήμα της σύνταξης για κάθε πλήρες έτος, γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Κεφαλαίου αυτού, αφού πρώτα συνυπολογισθούν τα έτη ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος έως 31.12.2010, οι δε συντάξιμες αποδοχές ή ο συντάξιμος μισθός ή οι ασφαλιστικές κατηγορίες για τον υπολογισμό του αναλογικού τμήματος της σύνταξης από 1.1.2011 και εφεξής είναι αυτές που προσδιορίζονται από το έτος αυτό και μετά.

Επίσης με την παρ. 2 ορίζεται ειδικά, ότι για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από φορείς ασφάλισης ή το Δημόσιο πριν την 1.1.2015, το τμήμα της μηνιαίας σύνταξης που αντιστοιχεί σε κάθε έτος ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής δεν μπορεί να υπερβαίνει το 20% των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών όπως αυτές προβλέπονται από τις ισχύουσες γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 25 του νόμου αυτού (Ν/Σ) και της παραγράφου 7 του άρθρου μόνου του ν. 3847/2010.

Ακόμη με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι για τον υπολογισμό του αναλογικού ποσού σύνταξης από 1.1.2011 και εφεξής, σε φορείς ή τομείς στους οποίους δεν προβλέπονται συντάξιμες αποδοχές ή συντάξιμος μισθός ή ασφαλιστικές κατηγορίες οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται στην πλησιέστερη ασφαλιστική κατηγορία των νέων ασφαλισμένων, με βάση τις εισφορές που κατέβαλαν στο φορέα ή τομέα από τον οποίο προέρχονται όπως έχουν διαμορφωθεί την 31^η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους.

Τέλος με την παρ. 4 του άρθρου 4 ορίζεται ότι οι δικαιούχοι και του ποσού σύνταξης λόγω θανάτου ορίζονται σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα κύριας ασφάλισης, πλην Ο.Γ.Α. και τις διατάξεις του νόμου αυτού.

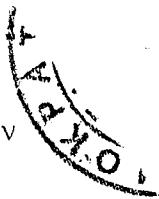
Ο εισιγητής Σύμβουλος επί των διατάξεων των άρθρων 1 έως 4 διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις :

Επί του άρθρου 1

Με συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο επιτρεπτώς μπορεί να ρυθμισθούν θέματα συνταξιοδοτικού χαρακτήρα που αφορούν τους τακτικούς υπαλλήλους και λειτουργούς του Δημοσίου, τους στρατιωτικούς και τους τακτικούς υπαλλήλους των ν.π.δ.δ. και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμίδας, όχι όμως και τους υπαλλήλους της Βουλής, για τους οποίους τα θέματα αυτά κατά το Σύνταγμα (άρθρο 65 παρ. 6) ρυθμίζονται με τον Κανονισμό της Βουλής. Συνακόλουθα από την παράγραφο 3 του άρθρου 1 η φράση «... τους υπαλλήλους της Βουλής ...» ενδείκνυται να απαλειφθεί.

Επί του άρθρου 2

α) Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 2Α του άρθρου αυτού με το οποίο ορίζεται : «Το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται για τους συνταξιούχους λόγω γήρατος κατά 1/35 για κάθε χρόνο που υπολείπεται των τριάντα πέντε (35) ετών διαμονής στην Ελλάδα μεταξύ του 15^{ου} και 65^{ου} έτους της ηλικίας» ενδείκνυται να συμπληρωθεί με τη φράση «με την επιφύλαξη των, περί

προστασίας των πολιτών των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διατάξεων

ή Κανονισμόν».

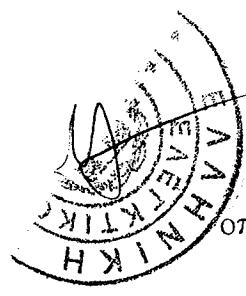
β) Η φράση «... όπως διαμορφώνεται» στο τέλος του ένατου εδαφίου της ίδιας ως άνω παραγράφου του άρθρου αυτού αποτελεί πλεονασμό και προτείνεται η απάλειψή της.

γ) Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2Β ενδείκνυται να διατυπωθεί ως ακολούθως : «Διαμένονυ μόνιμα στην Ελλάδα για τουλάχιστον δεκαπέντε (15) έτη, μεταξύ του 15^{ου} και 65^{ου} έτους της ηλικίας τους». Ενδείκνυται δε περαιτέρω όπως θεσπισθεί διαδικασία για τον τρόπο απόδειξης της μόνιμης διαμονής στην Ελλάδα των υπαγομένων στις διατάξεις της παραγράφου 2Β προσώπων.

Επί του άρθρου 3

α) Για την αποφυγή παρερμηνειών και αμφισβητήσεων ενδείκνυται να διευκρινισθεί ότι στις διατάξεις του άρθρου αυτού υπάγονται και οι ασφαλισμένοι του Δημοσίου.

β) Η διάταξη της παραγράφου 1 είναι αόριστη κατά το μέρος που δεν ορίζονται σ' αυτή τα κατ' έτος ποσοστά, με βάση τα οποία υπολογίζεται η μηνιαία σύνταξη των ασφαλισμένων που η σύνταξή τους καθορίζεται με βάση τα έτη υπηρεσίας και ενδείκνυται να καθοριστούν αυτά, όπως γίνεται για τους ασφαλισμένους των οποίων η σύνταξη καθορίζεται με βάση τις ημέρες ασφάλισης.

γ) Η ρύθμιση του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3 σύμφωνα με την οποία το κατώτατο όριο του αθροίσματος των ποσών βασικής και αναλογικής σύνταξης μειώνεται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη, κρίνεται αόριστη και θα δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα κατά την εφαρμογή της και προς τούτο ενδείκνυται η αναδιατύπωσή της προς άρση της αοριστίας της.

δ) Η Ολομέλεια κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος δεν πρέπει να γνωμοδοτήσει επί των διατάξεων των εδαφίων 3 και 5 της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, δεδομένου ότι αυτές αφορούν συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις για τους αυτοαπασχολούμενους φορέων κύριας ασφάλισης.

ε) Η ρύθμιση του εδαφίου 4 της παραγράφου 2 σύμφωνα με την οποία ο συντελεστής ωρίμανσης που προσδιορίζεται κάθε έτος με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και λαμβάνεται υπόψη για τον κατ' έτος προσδιορισμό των συντάξιμων αποδοχών των ασφαλισμένων κρίνεται ως μη συμβατή με τις διατάξεις των άρθρων 73 παρ. 2 και 80 του Συντάγματος δεδομένου ότι σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές οι προϋποθέσεις για την απονομή ή την αύξηση των συντάξεων πρέπει να καθορίζεται με νόμο και όχι με την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης ύστερα από νομοθετική εξουσιοδότηση.

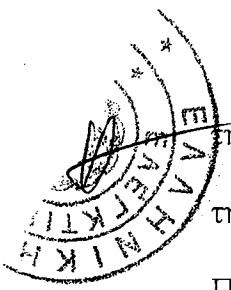
Επί του άρθρου 4

α) Η διάταξη της περιπτώσεως α της παραγρ. 1 κρίνεται αόριστη και ενδείκνυται η αναδιατύπωσή της ώστε να προσδιοριστούν ειδικότερα τα συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα και οι συντάξιμες αποδοχές ή τα οριζόμενα κατ' έτος ποσά συντάξεων που αφορούν τα διαστήματα αυτά και να προσδιοριστεί επίσης ο συγκεκριμένος χρόνος ισχύος των γενικών ή καταστατικών διατάξεων στις οποίες αναφέρεται η διάταξη αυτή, προς αποφυγή ερμηνευτικών προβλημάτων κατά την εφαρμογή της.

β) Η διάταξη του πέμπτου εδαφίου της παραγράφου 1 για να καταστεί κατανοητή ενδείκνυται να αναδιατυπωθεί ως ακολούθως : «Το συνολικό ποσό σύνταξης που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής και της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του νόμου αυτού δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της σύνταξης που προκύπτει από την εφαρμογή των καταστατικών και ειδικών διατάξεων ή των νόμων που ισχύουν για τους έως 31.12.1992 και από 1.1.1993 ασφαλισμένους αντίστοιχα.».

γ) Η διάταξη της παραγράφου 2, όπως έχει διατυπωθεί, κρίνεται αόριστη και θα δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα κατά την εφαρμογή της, προς τούτο δε ενδείκνυται η αναδιατύπωσή της.

δ) Η Ολομέλεια, κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος, δεν πρέπει να γνωμοδοτήσει επί των διατάξεων της παραγράφου 3, καθόσον αυτές δεν αφορούν ασφαλισμένους του Δημοσίου. Επίσης δεν πρέπει να γνωμοδοτήσει επί των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού καθόσον οι διατάξεις αυτές δεν έχουν συνταξιοδοτικό περιεχόμενο. Επί των διατάξεων

της τελευταίας παραγράφου (5), η Ολομέλεια θα πρέπει να εκφέρει τη γνώμη της σε Γενική Συνεδρίασή της, σε ημερομηνία που θα καθοριστεί από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση του εισηγητή Συμβούλου Ηλία Αλεξανδρόπουλου. Τέσσερα (4) όμως μέλη της Ολομέλειας, ήτοι οι Σύμβουλοι Άννα Λιγωμένου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά και Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, διατύπωσαν την ακόλουθη άποψη : Η πρόβλεψη, από το άρθρο 2 παράγραφος 2Α μειώσεων της βασικής σύνταξης σε περίπτωση μη εξάντλησης του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης, που καθιερώνουν την αναλογική καταβολή της και οδηγούν ενδεχομένως και σε πλήρη εξαφάνισή της για κάποιες περιπτώσεις εργαζομένων, δημιουργεί ζήτημα ανισότητας των τελευταίων σε σχέση με τους δικαιούχους της περίπτωσης Β της ίδιας παραγράφου, οι οποίοι τη δικαιούνται πλήρως ακόμα και αν δεν έχουν πραγματοποιήσει ούτε μία ημέρα ασφάλισης.

Σημειώνεται τέλος, ότι, οι διατάξεις που κρίθηκαν κατά τ' ανωτέρω ως αόριστες, πρέπει μετά την αναδιατύπωσή τους να αποσταλούν εκ νέου για γνωμοδότηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Ακολούθως, η Σύμβουλος, Σωτηρία Ντούνη, που ορίσθηκε από τον Πρόεδρο ως εισηγητής, φέρει προς συζήτηση τα άρθρα 5 έως 11 και αναφέρει τα ακόλουθα:

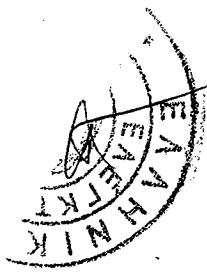
1. Οι προκείμενες συνταξιοδοτικού περιεχομένου διατάξεις είναι κατ'

αρχήν δικαιολογημένες, ενόψει της διαλαμβανόμενης στο Παράρτημα III, παρ. III, κεφ. Α', περ. 13 και στο Παράρτημα IV παρ. 2 περ. ii του ν. 3845/2010 (φ. Α' 65), διαρθρωτικής αλλαγής του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας, και συμβάλλουν την άρση της πολυνομίας και στην απλούστευση των διαδικασιών με την θέσπιση ενιαίων αρχών και κανόνων, με την επιφύλαξη όσων εκτέθηκαν στο κεφάλαιο με στοιχείο Α' των παρόντων Πρακτικών επί του προς γνωμοδότηση νομοσχεδίου σχετικά με την επιβαλλόμενη από το εδάφιο γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος, ειδικότητα των συνταξιοδοτικών νομοσχεδίων, καθώς και των ακόλουθων διευκρινιστικών παρατηρήσεων.

α) Επί του άρθρου 5

Με το νομοθετικό διάταγμα 4202/1961 «περί διατηρήσεως των εκ της κοινωνικής ασφαλίσεως δικαιωμάτων εις περιπτώσεις μεταβολής ασφαλιστικού φορέως» (φ. Α' 175) ρυθμίστηκε το πρώτον η συνέχεια της ασφαλιστικής σχέσης κατά την μεταβολή του ασφαλιστικού φορέα και τέθηκαν κανόνες προσδιορισμού του αρμόδιου για την απονομή της σύνταξης οργανισμού (απονέμων φορέας), τον τρόπο καθορισμού του ποσού της σύνταξης και τον διακανονισμό των απαιτήσεων και υποχρεώσεων των ασφαλιστικών οργανισμών (συμμετεχόντων φορέων, βλ. και Πρακτικά της 1^{ης} Ειδικής Συνεδριάσεως της Ολομέλειας του Ελεγκτικού συνεδρίου της 14.1.2004). Οι διατάξεις αυτές όπως τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα και ισχύουν, αφορούν στο δημόσιο, ως συνταξιοδοτικό φορέα, μόνο όταν είναι συμμετέχων φορέας κατά την απονομή σύνταξης διαδοχικά ασφαλισμένου, (η οποία υπολογίζεται ως ποσοστό επί τοις

εκατό των συντάξιμων αποδοχών του συμμετέχοντος Δημοσίου για κάθε έτος ασφάλισης - άρθρο 1 παρ. 1γ του ν. 3232/2004, φ. Α' 48) και όχι όταν είναι απονέμων φορέας σύνταξης διαδοχικά ασφαλισμένου, γιατί στη τελευταία περίπτωση ισχύουν οι ειδικές διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007, φ. Α' 210). Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις της παραγράφου 3 καθορίζεται νέος συντελεστής, με βάση τον οποίο προσαυξάνονται από τον απονέμοντα φορέα οι συντάξιμες αποδοχές των ασφαλισμένων των συμμετεχόντων φορέων και καταργείται ο αναφερόμενος, στις παραγράφους 2^a, 5, 12β και 13 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004, μέσος ετήσιος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή. Επισημαίνεται, περαιτέρω, ότι δεν διευκρινίζεται εάν εξακολουθεί να ισχύει ο προβλεπόμενος με τις ανωτέρω παραγράφους 5 και 12β, κατ' εξαίρεση του μέσου ετήσιου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, τρόπος υπολογισμού της αναπροσαρμογής των συντάξιμων αποδοχών των ασφαλισμένων στο δημόσιο, ως συμμετέχοντα φορέα διαδοχικής ασφάλισης, με βάση τα άρθρα 9 και 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αφού ληφθεί υπόψη ότι με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 11 του παρόντος νομοσχεδίου τα ανωτέρω άρθρα 9 και 34 καταργούνται από 1.1.2014. Επιπλέον ενδείκνυνται η εξειδίκευση της εξουσιοδότησης για την μεταβολή του θεσπιζόμενου νέου συντελεστή και ο προσδιορισμός του χρόνου και του οργάνου που θα εκπονεί τη σχετική αναλογιστική μελέτη. Τέλος με τις διατάξεις της παραγράφου 10 επεκτείνονται οι διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης στα πρόσωπα που κατέχουν την ιδιότητα του Βουλευτή και του Περιφερειάρχη ή Δημάρχου του ν. 3852/2010 (φ. Α' 87).

β) Επί του άρθρου 6

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επιχειρείται από 1.1.2011 η θέσπιση ενιαίου νομικού πλαισίου αξιολόγησης και προσδιορισμού της αναπηρίας σε όλους τους ασφαλιστικούς φορείς και το Δημόσιο. Ειδικότερα, προβλέπεται η καθιέρωση κοινών υγειονομικών επιτροπών οι οποίες με την τήρηση ενιαίας διαδικασίας θα αποφαίνονται για τη συνδρομή των προϋποθέσεων αναπηρίας και το προσδιορισμό του ποσοστού αυτής, όπως καθορίζονται στον ισχύοντα Κανονισμό Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας (Κ.Ε.Β.Α.) που έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 28 παρ. 5 εδ. ε' του α.ν. 1846/1951 (φ. Α' 179), όπως ισχύει, και εφαρμόζεται στο Ι.Κ.Α.. Ενόψει, όμως, των ρυθμίσεων της παραγράφου 7 του ίδιου άρθρου, σύμφωνα με την οποία διατηρούνται σε ισχύ και εξακολουθούν και μετά την 1.1.2011 να ασκούν τις αρμοδιότητές τους οι Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές του Στρατού, του Ναυτικού, της Αεροπορίας και της Ελληνικής Αστυνομίας, κρίνεται αναγκαίο να διευκρινιστεί εάν θα εξακολουθήσουν να ασκούν τις αρμοδιότητές τους και οι Επιτροπές Απαλλαγών ή οι Τριμελείς εξ Ιατρών Επιτροπές του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (άρθρ. 23 και 51), με βάση τις γνωματεύσεις των οποίων αποφαίνονται οι ως άνω Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές. Σε αντίθετη περίπτωση, εφόσον δηλαδή οι προαναφερόμενες Επιτροπές Απαλλαγών ή οι Τριμελείς εξ Ιατρών Επιτροπές καταργούνται, κρίνεται αναγκαίο να διευκρινισθεί εάν οι σε αντικατάστασή τους ιδρυόμενες υγειονομικές επιτροπές της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου θα αξιολογούν και θα προσδιορίζουν το ποσοστό αναπηρίας των παθόντων με βάση τον ισχύοντα Κ.Ε.Β.Α ή με βάση τον

Πίνακα καθορισμού σε εκατοστιαία αναλογία του βαθμού μείωσης της ικανότητας για εργασία του άρθρου 33 του ν. 1813/1988 (φ. Α' 243), λαμβανομένου υπόψη ότι οι ανωτέρω Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές γνωματεύουν με βάση τον προαναφερόμενο πίνακα και όχι με βάση τον KEBA.

γ) Επί του άρθρου 7

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση Ενιαίου Κανονισμού Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας που θα εφαρμόζεται σε όλους τους ασφαλιστικούς φορείς και το Δημόσιο. Προς αποφυγή συγχύσεων, ενόψει της διάφορης ορολογίας που χρησιμοποιείται στους διάφορους ισχύοντες κανονισμούς, είναι ευκτέο να διευκρινισθεί ότι με την έκδοση του ως άνω Ενιαίου Κανονισμού Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας καταργείται τόσο ο αναφερόμενος στην παράγραφο 4 του προηγούμενου άρθρου 6 KEBA όσο και ο Πίνακας καθορισμού σε εκατοστιαία αναλογία του βαθμού μείωσης της ικανότητας για εργασία του άρθρου 33 του ν. 1813/1988.

δ) Επί των άρθρων 8 και 9

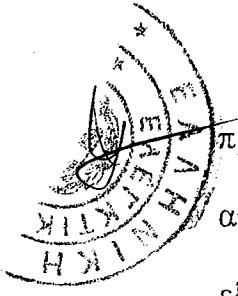
Τα άρθρα αυτά αφορούν αποκλειστικά και μόνο φορείς κοινωνικής ασφάλισης φορείς και για το λόγο αυτό δεν αποτελούν αντικείμενο γνωμοδότησης.

ε) Επί του άρθρου 10

Οι προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 1 - 17 και 20 του άρθρου αυτού αφορούν αποκλειστικά και μόνο φορείς κοινωνικής ασφάλισης και οι

όμοιες της παραγράφου 19 ρυθμίζοντα διοικητικά ζητήματα και, για το λόγο αυτό, δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο της παρούσας γνωμοδότησης.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 18, με τις οποίες αντικαθίστανται οι διατάξεις του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 (φ. Α' 165), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2335/1995 (φ. Α' 185), επεκτείνεται και στους ασφαλισμένους του Δημοσίου η ισχύουσα για τους ασφαλισμένους στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης δυνατότητα συνυπολογισμού, για την θεμελίωση ή την προσαύξηση του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος, διαφόρων κατηγοριών χρονικών περιόδων, συναφών με την εργασιακή τους σχέση. Κοινό χαρακτηριστικό όλων αυτών των χρονικών περιόδων είναι ότι οι ασφαλισμένοι δεν ελάμβαναν αποδοχές και ότι μπορούν να ληφθούν υπόψη για την θεμελίωση του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος ή την προσαύξηση αυτού κατόπιν εξαγοράς, με τους ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις που τίθενται από τις ίδιες διατάξεις. Συνεπώς, οι διατάξεις αυτές δεν αφορούν χρόνο που τυχόν συμπίπτει με τις ως άνω χρονικές περιόδους, κατά τις οποίες οι ασφαλισμένοι του Δημοσίου ελάμβαναν πλήρεις αποδοχές (π.χ. άδεια μητρότητας δημοσίων υπαλλήλων βλ. και άρθρ. 51 και 52 του ν. 3528/2007, φ. Α' 26) ούτε καταργούν τις σχετικές διατάξεις. Ενόψει αυτών ενδείκνυται α) να αποσαφηνισθούν οι χρονικοί περίοδοι που λαμβάνονται υπόψη, κατόπιν εξαγοράς, για την θεμελίωση ή την προσαύξηση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος του Δημοσίου, αφού συσχετισθούν με τις σχετικές διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα και του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, β) να ληφθεί μέριμνα για όσους τυχόν έχουν ήδη

προβεί σε εξαγορά ορισμένης χρονικής περιόδου με βάση διατάξεις διάφορες από εκείνες του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 ώστε να μην υποχρεωθούν να εξαγοράσουν εκνέου την αυτή χρονική περίοδο και γ) να καθορισθεί το ποσοστό που πρέπει να καταβάλουν στο Δημόσιο οι υπαγόμενοι σ' αυτό για την εξαγορά του χρόνου φοίτησης σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές, του χρόνου σπουδών σε μέσες επαγγελματικές σχολές καθώς του χρόνου ανεργίας, καθόσον οι προτεινόμενες διατάξεις αναφέρονται μόνο σε φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης.

ε) Επί του άρθρου 11

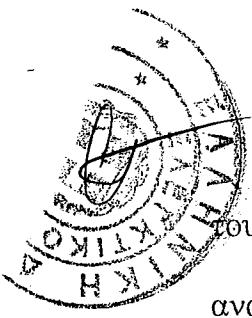
Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 11 καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία αναπροσαρμογής από 1.1.2014 των συντάξεων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και του Δημοσίου. Οι διατάξεις αυτές είναι ασαφείς και ενδείκνυται η αναδιατύπωση αυτών, καθόσον η παρεχόμενη με αυτές εξουσιοδότηση για την αναπροσαρμογή των συντάξεων είναι όλως ευρεία και αόριστη και, ενόψει των επιπτώσεων του ρυθμιζόμενου ζητήματος, κρίνεται αναγκαία η έκδοση σχετικού νόμου. Περαιτέρω, δεν προσδιορίζονται εννοιολογικά οι όροι «ΑΕΠ» και «Δείκτης Τιμών Καταναλωτή» και δεν διευκρινίζεται εάν οι όροι αυτοί λαμβάνονται όπως καθορίζονται στη κοινοτική νομοθεσία (βλ. και Κανονισμός (ΕΚ) 2223/1996 του Συμβουλίου (ΕΕ L 310 της 30.11.1996 σ. 1, όπως τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό (ΕΚ) 1267/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (ΕΕ L 180 της 18.7.2003 σ. 1) ή σε άλλο νομοθέτημα της εσωτερικής έννομης τάξης.

Επισημαίνεται, εξ άλλου, ότι με το εδάφιο β' της ίδιας παραγράφου καταργούνται σιωπηρά οι διατάξεις των άρθρων 9 και 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και αποσυνδέεται πλήρως η σύνταξη των υπαγομένων στο κάδικα αυτό συνταξιούχων από τον μισθό των εν ενεργείᾳ ομοιοβάθμων υπαλλήλων κατ' αντίθεση με τα νομολογηθέντα από το Δικαστήριο τούτο και για τον λόγο αυτό ενδείκνυται η σαφής διατύπωση αυτού.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 παρέχεται και ρητά η δυνατότητα ανακαθιρισμού με αύξηση ή μείωση των καθοριζόμενων με το νομοσχέδιο αυτό βασικής, αναλογικής και επικουρικής συντάξεων, ενώ και πάλι ο όρος «ΛΕΠ» αναφέρεται κατά τρόπο γενικό και αόριστο. Με την παράγραφο 3 καθορίζεται, ενόψει και των διαλαμβανόμενων στο Παράρτημα IV, παρ. 2 περ. ii του ν. 3845/2010 (φ. Α' 65), η διαδικασία αναπροσαρμογής των ορίων ηλικίας των ασφαλισμένων των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και του Δημοσίου από το έτος 1.1.2024 με βάση τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής. Οι διατάξεις αυτές είναι ασαφείς και ενδείκνυται η αναδιατύπωσή τους, καθόσον δε νοείται γενική αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, χωρίς την έκδοση σχετικού νόμου και, περαιτέρω, δεν εξειδικεύονται οι δείκτες της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής και της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Αρχής (Eurostat) που λαμβάνονται υπόψη για την προσδιορισμό του προσδόκιμου ζωής.

Η Ολομέλεια, μετά από μακρά διαλογική συζήτηση δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Σωτηρίας Ντούνη.

Η Ολομέλεια μετά τη συζήτηση του άρθρου 11 διέκοψε τη συνεδρίασή της για την επόμενη ημέρα 25.6.2010.

Επαναληφθείσης την 25.6.2010 της συνεδρίασης 3^{ης} Ειδικής Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Ολομέλεια συνεδρίασε με παρόντα τα αναφερόμενα στην αρχή της συνεδρίασής της μέλη της και Γραμματέα της πλην των Αντιπροέδρων Χρήστου Ντάκουρη και Νικολάου Αγγελάρα που απουσίασαν δικαιολογημένα, ενώ προσήλθαν τα απόντα μέλη της Ολομέλειας Μιχαήλ Ζυμής και Νικόλαος Μηλιώνης, Σύμβουλοι και ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στην ορισθείσα εισηγήτρια Σύμβουλο Άννα Λιγωμένου.

Ακολούθως η Σύμβουλος Άννα Λιγωμένου φέρει προς συζήτηση τα άρθρα 12 έως και 16 του σχεδίου νόμου με τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και Συναφείς Διατάξεις» και την τροπολογία του άρθρου 14 παρ. 1 περ. δ αυτού, για τα οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο εισηγητής, για να γνωμοδοτήσει (η Ολομέλεια), σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος και εισηγείται ως ακολούθως :

Φέρονται ενώπιον της Ολομέλειας, κατ' επιταγή του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος, τα άρθρα 12 έως και 16 του σχεδίου νόμου με τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και Συναφείς Διατάξεις» και η τροπολογία του άρθρου 14 παρ. 1 περ. δ αυτού, για να γνωμοδοτήσει επ' αντών.

Ειδικότερα επί των διατάξεων αυτών παρατηρούνται τα ακόλουθα :

Επί του άρθρου 12

Με το άρθρο 12 τίθενται ορισμένες προϋποθέσεις, προκειμένου ο επιζών σύζυγος να δικαιούται στη λήψη της εκ μεταβιβάσεως σύνταξης λόγω θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου συζύγου του.

Για την πληρότητα της διάταξης αυτής και προς αποφυγήν ερμηνευτικών ζητημάτων κατά την εφαρμογή της προτείνεται :

I. Η περίπτωση Αα της παραγράφου 1 να διατυπωθεί ως ακολούθως : «α) Ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα, εργατικό ή μη ή έπαθε εν υπηρεσίᾳ».

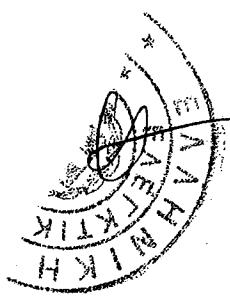
II. Όμοιως, για τους αυτούς λόγους προτείνεται στην παράγραφο 1 να προστεθεί περίπτωση Αδ) με την ακόλουθη διατύπωση : «δ) Αν ο θανόν είχε προβεί πριν το θάνατό του στη διαδικασία νομιμοποίησης, αναγνώρισης ή υιοθεσίας τέκνου που ολοκληρώθηκε μετά το θάνατό του».

III. Για αποφυγήν παρερμηνειών το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 πρέπει να διατυπωθεί ως ακολούθως : «Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το ανωτέρω θέμα καταργείται για το μετά την ισχύ του νόμου χρονικό διάστημα».

Η Ολομέλεια, μετά από συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου επί του άρθρου αυτού.

Επί του άρθρου 13

Με το άρθρο 13 τίθενται περιορισμοί στο ποσό της εκ μεταβιβάσεως σύνταξης που λαμβάνει ο επιζών σύζυγος λόγω θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου συζύγου του μετά την πάροδο της τριετίας από την πρώτη του επόμενου του θανάτου μήνα, εφόσον ο επιζών σύζυγος εργάζεται η αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή σε συνδυασμό με την ηλικία του, αν έχει δηλαδή συμπληρώσει ή όχι το 65° έτος της ηλικίας του ή εάν είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67%. Η περίπτωση 2

της παραγράφου 1 του υπό θεσμοθέτηση άρθρου λαμβάνει πρόνοια, σε περίπτωση που ο θανών καταλείπει τέκνα ανάπτηρα ή ανήλικα ή σπουδάζοντα σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως του 24^{ου} έτους της ηλικίας τους, για το μερίδιο της συντάξεώς τους.

Το υπό θεσμοθέτηση άρθρο στοχεύει προφανώς στην ενιαία κατά κανόνα ρύθμιση και στην ίση μεταχείριση των αναφερομένων σ' αυτό συνταξιούχων των φορέων κύριας ή επικουρικής ασφάλισης ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (πλην ΟΓΑ) καθώς και των συνταξιούχων του Δημοσίου, με την ανάλογη εφαρμογή των ισχυόντων στους πρώτους. Δεδομένου όμως ότι κάθε ασφαλιστικός οργανισμός έχει τις δικές του διατάξεις που ρυθμίζουν αφενός μεν το ποσοστό που δικαιούται η χήρα όταν εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή, αφετέρου δε τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης τέκνου θανόντος συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, ενώ το συνταξιοδοτικό καθεστώς που διέπει τους υπαλλήλους του Δημοσίου είναι εντελώς διαφορετικό από εκείνο των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κρίνεται επιβεβλημένο να γίνει πλήρης ρύθμιση για τους συνταξιούχους του Δημοσίου στην παράγραφο 2 του υπό θεσμοθέτηση άρθρου και όχι αναλογική εφαρμογή, διότι θα προκύψουν πολλά προβλήματα ερμηνείας κατά την εφαρμογή και ενδεχομένως θέματα συμβατότητας με διατάξεις του Συντάγματος.

Από νομοτεχνική άποψη προτείνεται, όπου αναφέρεται «ο επιζών των συζύγων» να αντικατασταθεί από τις λέξεις «ο επιζών σύζυγος».

Η Ολομέλεια, μετά από συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου επί του υπό θεσμοθέτηση άρθρου με αριθμό 13.

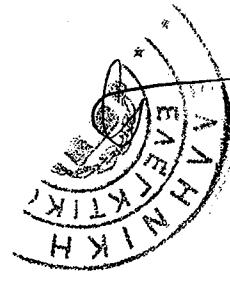
Επί του άρθρου 14

Δεδομένου ότι με το άρθρο 14 από 1.1.2011 τίθεται νέα ρύθμιση σχετικά με τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης όχι μόνο των θυγατέρων (άγαμων και διαζευγμένων) θανόντος συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, αλλά και άλλων μελών της οικογενείας του (π.χ. άπορες άγαμες αδελφές), προτείνεται διόρθωση του τίτλου του άρθρου αυτού σε «Συνταξιοδότηση μελών οικογενείας» αντί «Συνταξιοδότηση θυγατέρων». Πέρα από την παρατήρηση αυτή δεν προκύπτει ζήτημα που να χρήζει σχετικής παρατήρησης της Ολομέλειας.

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω παρατήρηση - εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου επί του άρθρου αυτού.

Επί του άρθρου 15

Επειδή οι υπό θεσμοθέτηση διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3 και 4 του άρθρου αυτού έχουν διοικητικό και όχι συνταξιοδοτικό περιεχόμενο δεν απαιτείται γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Όσον αφορά όμως την τελευταία παράγραφο, ήτοι την με αριθμό 5 παράγραφο του άρθρου αυτού, αυτή εμπεριέχει και συνταξιοδοτικό περιεχόμενο και γι' αυτό επ' αυτής πρέπει να λεχθούν τα ακόλουθα : Ειδικότερα η διάταξη αυτή προβλέπει ότι από 1.1.2011 το κράτος δεν θα καλύπτει κανένα έλλειμμα των Επικουρικών Ταμείων, Κλάδων και Επαγγελματικών Ταμείων και

όποτε προκύπτει έλλειμμα, οι συντάξεις θα προσαρμόζονται έτσι ώστε να εγγυάται η ισορροπία μεταξύ των παροχών που πληρώνονται και των εισφορών που συλλέγονται. Ενόψει του περιεχομένου της αυτού η εν λόγω διάταξη αντίκειται προς το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος και αντιστρατεύεται και ανατρέπει θεμελιώδεις αρχές της κοινωνικής ασφάλισης και του συνταξιοδοτικού δικαίου. Συγκεκριμένα μία από τις θεμελιώδεις αυτές αρχές είναι ο δημόσιος και υποχρεωτικός χαρακτήρας της κοινωνικής ασφάλισης και του συνταξιοδοτικού δικαίου. Αυτό σημαίνει ότι εφόσον το κράτος υποχρεώνει κάθε εργαζόμενο και κάθε δημόσιο υπάλληλο να καταβάλει εισφορές, το κράτος επωμίζεται και τον ρόλο του εγγυητή (βλ. σχετικά την 5024/1987 απόφαση της Ολομελείας του ΣτΕ), δηλαδή οφείλει να διασφαλίζει κατά πρώτον την επάρκεια των παροχών και τη βιωσιμότητα των οικείων οργανισμών και κατά δεύτερον φέρει την κύρια ευθύνη για την κάλυψη των ελλειμμάτων των οργανισμών αυτών. Αυτό συνάδει και με την αρχή της καθολικότητας της προστασίας και με την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης που διέπουν το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό εν γένει σύστημα. Εξάλλου ένα συνταξιοδοτικό και κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα πρέπει να εμπνέει εμπιστοσύνη και να έχει διαφάνεια, συνεπώς οφείλει να παρέχει τη βεβαιότητα ότι οι παροχές που προβλέπει θα καταβληθούν μόλις καταστούν απαιτητές. Άλλως δημιουργείται αντικίνητρο ασφάλισης. Σημειωτέον επίσης ότι η υπό θεσμοθέτηση αυτή διάταξη προσκρούει και προς το σκοπό του παρόντος σχεδίου νόμου που είναι η βιωσιμότητα του ασφαλιστικοσυνταξιοδοτικού συστήματος με πολιτική

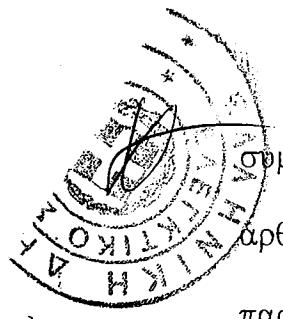
παρέμβαση. Κατόπιν τούτων, διατυπώνεται η ευχή ότι θα ήταν δόκιμο το κείμενο της διάταξης αυτής ή να αναδιατυπωθεί ή να απαλειφθεί.

Στο σημείο αυτό έλαβε το λόγο ο Αντιπρόεδρος Ιωάννης Καραβοκύρης, ο οποίος εξέφρασε τη γνώμη ότι η διάταξη αυτή (άρθρο 15 παρ. 5), ως έχει, και δεδομένου ότι η επικουρική ασφάλιση είναι υποχρεωτική, προσκρούει προς τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 25 του Συντάγματος, το οποίο ορίζει ότι : «Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους ...».

Η Ολομέλεια, ύστερα από εκτενή συζήτηση, δέχθηκε κατά πλειοψηφία την προεκτεθείσα εισήγηση (ευχή) της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου καθώς και τη γνώμη του Αντιπροέδρου Ιωάννη Καραβοκύρη. Μειοψήφησαν δέκα (10) μέλη του Δικαστηρίου, ήτοι ο Αντιπρόεδρος Ευστάθιος Ροντογιάννης και οι Σύμβουλοι Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Σωτηρία Ντούνη, Γεώργιος Βοϊλης, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίον και Σταμάτιος Πουλής, οι οποίοι είχαν τη γνώμη ότι η διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 15 του παρόντος σχεδίου νόμου δεν χρήζει γνωμοδοτήσεως κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος.

Επί του άρθρου 16

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η απασχόληση των συνταξιούχων. Η πρώτη παρατήρηση που μπορεί να γίνει στο άρθρο αυτό είναι ότι όπου προβλέπεται η ολοσχερής περικοπή της συντάξεως ενδεχομένως να τίθεται θέμα

συμβατότητας της διάταξης με υπερκείμενης ισχύος διατάξεις και κυρίως με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Η δεύτερη παρατήρηση αφορά την παράγραφο 8 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, όπως αυτή αντικαθίσταται με την παράγραφο 1 του άρθρου 16 του παρόντος νομοσχεδίου (και το οποίο έχει ανάλογη εφαρμογή και για όσους συνταξιοδοτούνται με τον Σ.Κ.). Ειδικότερα, η τροποποίηση του προβλεπόμενου από τη διάταξη αυτή ποσού με κοινή απόφαση των συναρμοδίων Υπουργών είναι αντίθετη προς το Σύνταγμα (άρθρο 80) και πρέπει να πραγματοποιείται, όταν αυτό απαιτείται, με διάταξη νόμου, που θα περιέχει σαφή κριτήρια.

Η Ολομέλεια, μετά από σχετική συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου επί του άρθρου αυτού. Η Σύμβουλος Χρυσούλα Καραμαδούκη διατύπωσε την άποψη ότι η παραγρ. 1 του άρθρου αυτού δεν χρήζει γνωμοδότησης κατ' άρθρο 73 παραγρ. 2 του Συντάγματος.

Επί του άρθρου 17

Η Ολομέλεια ομόφωνα κρίνει ότι δεν χρήζει γνωμοδότησης κατ' άρθρο 73 παραγρ. 2 του Συντάγματος.

Ακολούθως η Σύμβουλος Γεωργία Μαραγκού, η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο ως εισηγήτρια επί των άρθρων 17 έως 74 του ως άνω σχεδίου νόμου, εισηγείται ως ακολούθως:

Επί του άρθρου 18

Με τη διάταξη του άρθρου 18 καταργείται η διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 του ν. α.ν. 1846/1951 γι' αυτούς που έχουν ασφαλισθεί σε οποιοδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό μέχρι 31.12.1992. Έτσι χρόνος υπηρεσίας δημοσίου, δημοτικού ή κοινοτικού υπαλλήλου, ο οποίος αναγνωρίζεται ως συντάξιμος από το συνταξιοδοτικό κώδικα, μπορεί να αναγνωρισθεί και ως χρόνος ασφάλισης στο ΙΚΑ, εφόσον ο υπάλληλος αυτός παρέχει κατά το ίδιο χρονικό διάστημα και παράλληλα με τη συντάξιμη υπηρεσία εξαρτημένη εργασία σε άλλο εργοδότη.

Η διάταξη αυτή αφορά ασφαλιστική νομοθεσία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και επομένως δεν χρήζει γνωμοδότησης από την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, όπως και τα άρθρα 19 έως 24 του σχεδίου νόμου που δεν χρήζουν γνωμοδότησης κατ' άρθρο 73 παραγρ. 2 του Συντάγματος.

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί του άρθρου αυτού.

Επί του άρθρου 25

Με το άρθρο 25 εισάγονται οικονομικά κίνητρα επιμήκυνσης του εργασιακού βίου. Ειδικότερα, με την παράγραφο 3 το ποσοστό σύνταξης του μηνιαίου μισθού των υπαλλήλων που προσλήφθηκαν στο Δημόσιο μέχρι 31.12.1992 και παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετίας αυξάνεται κατά 2,5% από (1/50) για κάθε έτος ασφάλισης πέραν του 35^{ου} έτους και μέχρι του 40ού έτους. Η προσαύξηση αυτή ισχύει, σύμφωνα με την παράγραφο 4, για όσους έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι

31.12.2015. Οι λοιπές διατάξεις του άρθρου αυτού δεν χρήζουν γνωμοδότησης από την Ολομέλεια, καθόσον αφορούν θέματα ασφαλιστικής νομοθεσίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) όπως και για τη διάταξη του άρθρου 26 του σχεδίου νόμου.

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί των άρθρων αυτών.

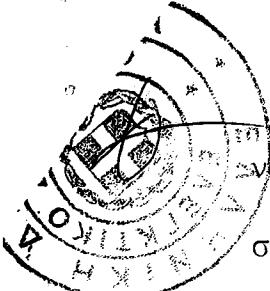
Επί του άρθρου 27

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 27 οι τακτικοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι στρατιωτικοί, οι υπάλληλοι της Βουλής, των νπδδ και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, που προσλαμβάνονται από 1.1.2011, εντάσσονται στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ενώ για τους κλάδους υγείας, επικουρικής σύνταξης και εφάπαξ βιοηθήματος υπάγονται στην ασφάλιση των οικείων φορέων, στους οποίους ασφαλίζονται οι προσληφθέντες μετά την 1.1.1993. Κατά την αιτιολογική έκθεση του άρθρου αυτού μετά τη δημιουργία 13 Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης με το ν. 3655/2008, οι οποίοι προήλθαν από ενοποιήσεις Ταμείων ή εντάξεις φορέων και κλάδων σε ήδη υφιστάμενους ασφαλιστικούς φορείς και «προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη δυνατότητα ελέγχου και εποπτεία, ευελιξία, αποτελεσματικότητα, μείωση διοικητικού και λειτουργικού κόστους και αντιμετώπιση οργανωτικών δυσχερειών» προτείνεται η ένταξη των ανωτέρω κατηγοριών υπαλλήλων και λειτουργών στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Το Σύνταγμα περιλαμβάνει ειδικές ρυθμίσεις που αφορούν τους δημοσίους υπαλλήλους, οι οποίοι κατά το άρθρο 103 παρ. 1 είναι «οι εκτελεστές

της θέλησης του Κράτους». Ειδικότερα, στο άρθρο 103 προβλέπει για το διορισμό τους την ύπαρξη οργανικής θέσης (παρ. 2), θεσπίζει τη μονιμότητά τους και παρέχει ειδική δικαστική προστασία στις περιπτώσεις μεταβολής της υπηρεσιακής τους κατάστασης (παρ. 4), ενώ με το άρθρο 104 απαγορεύει την κατοχή δεύτερης θέσης και θεσπίζει ανώτατο όριο πρόσθετων απολαβών. Περαιτέρω, ως προς το συνταξιοδοτικό καθεστώς τους περιλαμβάνει ειδικές ρυθμίσεις. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 73 παρ. 2 απαιτείται για τα συνταξιοδοτικά νομοσχέδια, που αφορούν την απονομή σύνταξης σε δημοσίους υπαλλήλους, να υπάρχει γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 98 παρ. 1 περ. δ), με το άρθρο 80 παρ. 1 απαιτείται για τη χορήγηση σύνταξής τους την ύπαρξη ειδικού νόμου, ενώ με το άρθρο 98 παρ. 1 περ. στ. προβλέπεται ότι οι διαφορές που ανακύπτουν από την απονομή συντάξεών τους υπάγονται αποκλειστικά στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ενόψει των ανωτέρω και του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, η διάταξη του άρθρου 27 του σχεδίου νόμου, με την οποία οι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι και λειτουργοί εντάσσονται στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος καλύπτει συνταξιοδοτικά τους μισθωτούς, δεν συνάδει με τις προμνησθείσες συνταγματικές διατάξεις και μεταβάλλει την αποκλειστική δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί των διαφορών σχετικών με την απονομή συντάξεων. Επισημαίνεται ότι στους υπαλλήλους της Τράπεζας της Ελλάδος επιφυλάσσεται ιδιαίτερη συνταξιοδοτική μεταχείριση σε σχέση με τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους και λειτουργούς, αφού αυτοί, σύμφωνα με το άρθρο 64 του σχεδίου

 ανόμου, ως προς τους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης εντάσσονται στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία θα λειτουργεί ως ασφαλιστικός φορέας.

Περαιτέρω, το συνταξιοδοτικό καθεστώς των υπαλλήλων της Βουλής διέπεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 103 παρ. 6 Συντάγματος, από τον Κανονισμό της Βουλής (Κώδικας Οργανώσεως των Υπηρεσιών της Βουλής και καταστάσεως του προσωπικού αυτής) και δεν μπορεί να ρυθμισθεί με νόμο.

Τέλος, οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού δεν χρήζουν γνωμοδότησης από την Ολομέλεια, καθόσον αφορούν θέματα ένταξης του ΝΑΤ στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί του άρθρου αυτού, δεχθείσα ομόφωνα επίσης ότι τα άρθρα 28 έως και 37 δεν χρήζουν γνωμοδότησης κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος.

Επί του άρθρου 38

Με το άρθρο αυτό θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ), η οποία παρακρατείται μηνιαία κατά την καταβολή της σύνταξης από τις συντάξεις κύριας ασφάλισης των συνταξιούχων του Δημοσίου, του ΝΑΤ και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και υπολογίζεται σε ποσοστό επί του συνολικού ποσού της σύνταξης από 1.400,01 ευρώ και άνω. Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης λαμβάνονται υπόψη η ειδική προσαύξηση που καταβάλλεται από τον Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων και η

προσανίξηση που καταβάλλεται από τον Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών του ΕΤΑΑ στους μονοσυνταξιούχους του Τομέα, ενώ δεν συνυπολογίζεται το εξωιδρυματικό επίδομα παρατετραπληγίας. Τα ποσά της ΕΑΣ αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 μέχρι το τέλος του επόμενου από την παρακράτηση μήνα και επενδύονται στο Κοινό Κεφάλαιο της Τράπεζας της Ελλάδας. Η διαδικασία χρηματοδότησης των κλάδων σύνταξης των ΦΚΑ και ο τρόπος απόδοσης της ΕΑΣ καθορίζονται με ΚΥΑ, ενώ με ΥΑ καθορίζεται το ποσό που διατίθεται σε κάθε ΦΚΑ. Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της ΕΑΣ αποτελούν έσοδο του ΑΚΑΓΕ, ο σκοπός του οποίου είναι η δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των ΦΚΑ από 1.1.2019 και μετά για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

Υπενθυμίζεται ότι η επιβολή ειδικής μηνιαίας εισφοράς επί των καταβαλλομένων συντάξεων ως ένας τρόπος αυτοχρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος νιοθετήθηκε αρχικά με το ν. 2084/1992. Ειδικότερα με τη διάταξη του άρθρου 20 αυτού είχε επιβληθεί προσωρινή ειδική μηνιαία εισφορά στις συντάξεις και χορηγίες που καταβάλλονταν από το Δημόσιο από 1.1.1993, ενώ με το άρθρο 60 του ίδιου νόμου είχε επιβληθεί ειδική εισφορά στις συντάξεις των συνταξιούχων των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης πλην ΟΓΑ και ΝΑΤ. Η δεύτερη εισφορά αποδιδόταν στον ΛΑΦΚΑ (άρθρο 25 παρ. 3 ν. 2556/1997), προκειμένου να ενισχυθούν οικονομικά οι ελλειμματικοί φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Για την πρώτη περίπτωση η νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου έκρινε ότι η εισφορά αυτή περιόριζε το συνταξιοδοτικό

δικαίωμα των συνταξιούχων του Δημοσίου χωρίς να αναφέρονται στην εισηγητική έκθεση του ν. 2084/1992 ή του ν. 2592/1998 (με τον οποίο παρατάθηκε η επιβολή της) το δημόσιο συμφέρον ή η δημόσια ωφέλεια, που εξυπηρετείται, ή να συνδέεται η επιβολή της με κάποιο στοιχείο ανταποδοτικότητας, δηλαδή συγκεκριμένου οφέλους, που πρόκειται να απολαύσουν οι ως άνω συνταξιούχοι, ώστε να δικαιολογείται η κατ' εξαίρεση επιβολή του ως άνω περιορισμού, ενώ η διατήρηση του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων σε τριακοστά πέμπτα και η βιωσιμότητα των ασφαλιστικών οργανισμών κρίθηκε ότι καθιστούσε την εισφορά αυτή πόρο υπέρ τρίτων (ελλειμματικών ασφαλιστικών οργανισμών) και επομένως δεν επαγόταν άμεσα συνταξιοδοτικά οφέλη για τους συγκεκριμένους συνταξιούχους που υφίσταντο τον περιορισμό. Τελικά η ειδική αυτή μηνιαία εισφορά καταργήθηκε από 1.1.2004 και μάλιστα με νομοθετική ρύθμιση επιστράφηκαν τα ποσά που είχαν παρακρατηθεί από 1.1.2001 έως 30.6.2004. Για τη δεύτερη περίπτωση η νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων έκρινε ότι με την επιβολή της ως άνω ειδικής μηνιαίας εισφοράς περιοριζόταν το συνταξιοδοτικό δικαίωμα για λόγους δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου ότι με τα ποσά αυτής καλύπτονταν τα ελλείμματα των ασφαλιστικών φορέων και διασφαλιζόταν η συνέχιση της καταβολής των ασφαλιστικών παροχών στους ασφαλισμένους τους.

Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του συγκεκριμένου άρθρου την ΕΑΣ επέβαλε η κρίσιμη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, για την αντιμετώπιση της οποίας έχει καταρτισθεί και εφαρμόζεται ένα πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης με κύριο στόχο τη σημαντική μείωση του ελλείμματος ως ποσοστό

του ΑΕΠΙ και τη συγκράτηση της αύξησης του δημοσίου χρέους, που υποθηκεύουν το άμεσο και μακροπρόθεσμο μέλλον της εθνικής οικονομίας. Με το σχέδιο νόμου επιχειρείται ριζική αναμόρφωση του συστήματος ασφάλισης. Για την ομαλή μετάβαση από το ισχύον στο νέο σύστημα χωρίς να αντληθούν επιπρόσθετοι πόροι από τον κρατικό προϋπολογισμό, υιοθετείται η λύση της αινιοχρηματοδότησης του υφισταμένου συστήματος με τη «συμβολή των συνταξιούχων από ένα επίπεδο σύνταξης και άνω, στην αντιμετώπιση των τρεχουνσών οικονομικών δυσχερειών» (σελ. 15). Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (σελ. 11) χωρίς την παρέμβαση (βλ. ν. 3845/2010) το 2015 το σύστημα δεν θα μπορούσε να εκπληρώσει τις ετήσιες υποχρεώσεις του απέναντι στους συνταξιούχους και τους ασφαλισμένους. Με τα δεδομένα αυτά, κρίνεται ότι ο επιβαλλόμενος με τη διάταξη του άρθρου 38 παρ. 1 του σχεδίου νόμου περιορισμός του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των συνταξιούχων του Δημοσίου εξυπηρετεί λόγους δημοσίου συμφέροντος, που είναι η διασφάλιση της βιωσιμότητας των ελλειμματικών ασφαλιστικών φορέων και της καταβολής των ασφαλιστικών παροχών στους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους. Μετά το 2015 όμως, τα ποσά της ΕΑΣ προβλέπεται να αποτελέσουν έσοδα του ΑΚΑΓΕ του άρθρου 149 του ν. 3655/2008, σκοπός του οποίου είναι η χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης από 1.1.2019 και μετά για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών. Είναι προφανές ότι το 2015 θα πρέπει να επανεκτιμηθεί εάν ο περιορισμός του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των συνταξιούχων του Δημοσίου εξακολουθεί να εξυπηρετεί λόγους δημοσίου

 συμφέροντος, δεδομένου ότι ο ΑΚΑΓΕ έχει θεσμοθετημένους και άλλους πόρους (βλ. άρθρο 149 παρ. 3 ν. 3655/2008), ενώ η διασφάλιση της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών φορέων δεν στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στην επιβολή της ΕΑΣ, αλλά και στην απόδοση όλων των μέτρων που θα ληφθούν στο πλαίσιο των δημοσιονομικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων στον τομέα ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού συστήματος (βλ. ν. 3845/2010 και εισηγητική έκθεση αυτού). Τέλος, σημειώνεται ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει αρμοδιότητα διενέργειας διαχειριστικών ελέγχων στον ΑΚΑΓΕ, καθώς και στο ειδικό κεφάλαιο αυτού, στο οποίο θα συγκεντρώνονται τα ποσά της ΕΑΣ και έτσι θα ελέγχεται η τήρηση της διάταξης αυτής.

Οι διατάξεις των λοιπών άρθρων 39 έως 74 δεν ρυθμίζουν συνταξιοδοτικά θέματα των δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών και δεν χρήζουν γνωμοδότησης από την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της δέχθηκε κατά πλειοψηφία την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί του άρθρου 38, μειοψηφούντων 3 μελών, ήτοι των Συμβούλων Χρυσούλας Καραμαδούκη, Βασιλικής Ανδρεοπούλου και Μαρίας Αθανασοπούλου, οι οποίες διατύπωσαν τη γνώμη ότι η διάταξη του άρθρου 38 δεν ρυθμίζει συνταξιοδοτικά θέματα δημοσίων υπαλλήλων και επομένως δεν χρήζει γνωμοδότησης από την Ολομέλεια.

Μετά το τέλος της Συνεδρίασης συντάχθηκε το παρόν πρακτικό, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΡΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

